

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA OSTATECZNA
A6-0125/2007

3.4.2007

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE
(COM(2006)0397 – C6-0243/2006 – 2006/0129(COD))

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawczyni: Anne Laperrouze

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by odrzucić lub
wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem
przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w
art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by
odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	47
OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII	49
OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI	61
OPINIA KOMISJI RYBOŁÓWSTWA.....	76
PROCEDURA	82

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE
(COM(2006)0397 – C6-0243/2006 – 2006/0129(COD))

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0397)¹,
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 175 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0243/2006),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, jak również Komisji Rybołówstwa (A6-0125/2007),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy w przypadku uznania przez nią za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku lub zastąpienia tegoż innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1 PUNKT 1 PREAMBUŁY

(1) Zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych stanowi zagrożenie dla środowiska wodnego, które może spowodować ostrą i chroniczną toksyczność organizmów wodnych, gromadzenie w ekosystemie oraz utratę

(1) Zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych stanowi zagrożenie dla środowiska wodnego, które może spowodować ostrą i chroniczną toksyczność organizmów wodnych, gromadzenie w ekosystemie oraz utratę

¹ Tekst dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

siedlisk i różnorodności biologicznej, jak również zagrożenie zdrowia ludzkiego.

siedlisk i różnorodności biologicznej, jak również zagrożenie zdrowia ludzkiego. ***W pierwszej kolejności należy zidentyfikować przyczyny zanieczyszczeń oraz zwalczać emisje u ich źródeł w sposób jak najbardziej skuteczny w kategoriach gospodarczych i środowiskowych.***

Uzasadnienie

Niniejszy punkt uzasadnienia odnosi się do punktu uzasadnienia nr 11 ramowej dyrektywy wodnej. Stanowi ona, że szkody środowiskowe należy zwalczać zgodnie z zasadą odpowiedzialności za szkody wyrządzone środowisku („zanieczyszczający płaci”) oraz z zasadą ostrożności i działania zapobiegawczego.

Poprawka 2

PUNKT 1 A PREAMBUŁY (nowy)

(1a) Zgodnie z art. 174 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską polityka Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w środowisku w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.

Poprawka 3

PUNKT 1 B PREAMBUŁY (nowy)

(1b) W celu zapewnienia dobrej jakości wody niezbędne jest odpowiednio prowadzone drobne rolnictwo ekologiczne.

Poprawka 4

PUNKT 2 A PREAMBUŁY (nowy)

(2a) Państwa członkowskie powinny wdrożyć konieczne środki, zgodnie z art. 16 ust. 1 i 8 dyrektywy 2000/60/WE, w celu stopniowego redukowania

***zanieczyszczenia substancjami
priorytetowymi i zaprzestania lub
stopniowego eliminowania emisji, zrzutów
i strat niebezpiecznych substancji
priorytetowych;***

Uzasadnienie

Celem niniejszej poprawki jest wyjaśnienie, że propozycja legislacyjna stanowi pochodną ramowej dyrektywy wodnej, a tym samym (jak w dyrektywie wodnej) od państw członkowskich nie powinno wymagać się podejmowania środków nieproporcjonalnie wysokich lub technicznie niewykonalnych w celu osiągnięcia celów wniosku.

Poprawka 5 PUNKT 4 PREAMBUŁY

(4) Od roku 2000 przyjęto wiele wspólnotowych aktów prawnych, które stanowią środki kontroli zanieczyszczeń zgodnie z art. 16 dyrektywy 2000/60/WE w odniesieniu do poszczególnych substancji priorytetowych. Ponadto wiele środków ochrony środowiska wchodzi w zakres innego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego. W związku z tym należy nadać priorytetowe znaczenie wdrożeniu i przeglądowi obowiązujących instrumentów zamiast ustanawiania nowych instrumentów kontroli, które mogą powielić już obowiązujące.

(4) Od roku 2000 przyjęto wiele wspólnotowych aktów prawnych, które stanowią środki kontroli zanieczyszczeń zgodnie z art. 16 dyrektywy 2000/60/WE w odniesieniu do poszczególnych substancji priorytetowych. Ponadto wiele środków ochrony środowiska wchodzi w zakres innego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego. W związku z tym ***w perspektywie krótkoterminowej*** należy nadać priorytetowe znaczenie wdrożeniu i przeglądowi obowiązujących instrumentów zamiast ustanawiania nowych instrumentów kontroli, które mogą powielić już obowiązujące. ***W następstwie jednak przekazania planów zagospodarowania wodami w dorzeczach, sporządzonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, w tym programu środków ustanowionych zgodnie z art. 11 tej dyrektywy, Komisja powinna ocenić, czy wdrożenie i przegląd istniejących instrumentów doprowadziły do pełnej realizacji celów dyrektywy 2000/60/WE, czy też wymagane jest podjęcie szczególnych działań zgodnie z niniejszą dyrektywą.***

Jeżeli zagwarantowanie przestrzegania

norm jakości środowiska możliwe jest jedynie poprzez ograniczenia w stosowaniu poszczególnych substancji lub ich zakaz, należy je wprowadzać na mocy istniejących lub nowych aktów prawnych Wspólnoty, zwłaszcza w ramach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, zatwierdzania i ograniczeń w odniesieniu do substancji chemicznych (REACH), ustanawiającego Europejską Agencję ds. Substancji Chemicznych, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE i uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93, rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, dyrektywę Rady 76/769/EWG oraz dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE.

Uzasadnienie

Komisja postanowiła zignorować swe zobowiązania wynikające z ramowej dyrektywy wodnej, która wzywa ją do złożenia do końca 2003 r. propozycji środków w zakresie kontroli emisji. Podczas gdy inne instrumenty Wspólnoty mogą rzeczywiście prowadzić do osiągnięcia tego samego celu, to na podstawie programu środków przedłożonych przez państwa członkowskie należy dokonać oceny co do tego, czy środki podjęte w ramach innych instrumentów prawnych wystarczają do osiągnięcia celów ramowej dyrektywy wodnej.

Ograniczenia prawne dotyczące stosowania substancji chemicznych lub zakazy substancji mające na celu zagwarantowanie jednolitych warunków prowadzenia działalności w danym miejscu i równych zasad konkurencji, a także ze względu na kwestię kompetencji, można wprowadzić jedynie na mocy prawa wspólnotowego. Przestrzeganie norm jakości środowiska w zakresie substancji rozproszonych przedostających się do wód nie można zagwarantować przy pomocy krajowych środków kontroli.

Poprawka 6

PUNKT 4 A PREAMBUŁY (nowy)

(4a) Dyrektywa 2000/60/WE zawiera w art. 11 ust. 2 oraz w części B załącznika VI niewyczerpującą listę dodatkowych środków, jakie państwa członkowskie mogą przyjąć do wyboru jako część programu środków, m.in.:

- instrumenty prawne,
- instrumenty administracyjne oraz
- wynegocjowane porozumienia dotyczące ochrony środowiska.

Uzasadnienie

Poza instrumentami prawnymi również „dodatkowe” środki opisane w art. 11 ust. 4 i w części B załącznika VI ramowej dyrektywy wodnej (2000/60/WE) powinny wymienić się jako możliwe rozwiązania w przypadkach, gdy normy są często przekraczane, gdyż bardziej dobrowolne, stymulujące środki często są skuteczniejsze niż ściśle prawne podejście. Pomoże to wzmocnić wspólną płaszczyznę dyrektywy jako takiej oraz ogólnie prawodawstwo w zakresie środowiska naturalnego.

Poprawka 7 PUNKT 5 PREAMBUŁY

(5) W odniesieniu do kontroli emisji substancji priorytetowych ze źródeł punktowych i rozproszonych jak określono w art. 16 ust. 6 i 8 dyrektywy 2000/60/WE **dla państw członkowskich najbardziej opłacalne i proporcjonalne wydaje się włączenie**, tam gdzie to konieczne, *obok* wdrażania pozostałego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego, **odpowiednich środków** kontroli do programu działań opracowywanych dla każdego dorzecza zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE.

(5) W odniesieniu do kontroli emisji substancji priorytetowych ze źródeł punktowych i rozproszonych, jak określono w art. 16 ust. 6 i 8 dyrektywy 2000/60/WE, **państwa członkowskie powinny**, tam, gdzie to konieczne *i poza* wdrażaniem pozostałego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego, **włączyć odpowiednie środki** kontroli **zgodne z art. 10 dyrektywy 2000/60/WE** do programu działań opracowywanych dla każdego dorzecza zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, **przy zastosowaniu, gdzie to właściwe, art. 10 dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli¹.**

W celu zagwarantowania jednakowych warunków konkurencji na rynku wewnętrznym podstawą określania środków kontroli w odniesieniu do substancji priorytetowych ze źródeł punktowych zawsze powinna być zasada korzystania z najlepszych dostępnych technik, ustanowiona w dyrektywie 96/61/WE.

Uzasadnienie

Les mesures des États membres concernant les sources ponctuelles ont des répercussions sur la compétitivité des sites d'implantation et doivent dès lors se fonder sur des normes uniformes européennes. La directive 96/61/CE a introduit une norme uniforme européenne pour les sites des entreprises, à savoir le recours aux meilleures techniques disponibles. De même, l'approche combinée au sens de l'article 16 de la directive 2000/60/CE prévoit des mesures communautaires de contrôle des émissions. Il s'agit d'éviter que ne soient affaiblies les exigences formulées à l'article 10 de la directive-cadre sur l'eau, laquelle requiert la réalisation de contrôles des émissions plus stricts allant au-delà des meilleures techniques disponibles dès lors que le respect des normes de qualité environnementales l'impose.

Le présent amendement précise aussi que les États membres doivent appliquer l'exigence de la directive IPPC (prévention et réduction intégrées de la pollution) pour insister sur des contrôles d'émission plus stricts allant au-delà des meilleures techniques disponibles, dès lors que le respect des normes de qualité environnementale l'impose.

Poprawka 8

PUNKT 5 A PREAMBUŁY (nowy)

(5a) Jeżeli państwo członkowskie nie jest w stanie samodzielnie rozstrzygnąć zagadnienia, które wywiera wpływ na gospodarkę wodną, państwo to może zgłosić je Komisji zgodnie z art. 12 dyrektywy 2000/60/WE. Państwo członkowskie powinno również móc zgłosić taką kwestię w przypadku, gdy bardziej opłacalne lub właściwe wydaje się zastosowanie środków wspólnotowych. W takim przypadku Komisja powinna uruchomić procedurę wymiany informacji między wszystkimi państwami członkowskimi, po czym, jeżeli lepszym rozwiązaniem okaże się działanie na szczeblu wspólnotowym, Komisja powinna opublikować sprawozdanie oraz zaproponować odpowiednie środki.

Poprawka 9

PUNKT 5 A PREAMBUŁY (nowy)

(5a) Ponieważ większość pozostałych

przepisów wspólnotowych nie została jeszcze w pełni przyjęta i wdrożona, trudno jest obecnie stwierdzić, czy wdrożenie tych polityk pozwoli na osiągnięcie celów ramowej dyrektywy wodnej lub też czy nadal konieczne będzie przyjęcie innego środka na poziomie Wspólnoty. W związku z powyższym przydatne byłoby dokonanie formalnej oceny spójności i skuteczności całości uregulowań wspólnotowych, które w sposób bezpośredni lub pośredni przyczyniają się do dobrej jakości wód.

Poprawka 10
PUNKT 6 PREAMBUŁY

(6) Decyzja nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. ustanawiająca wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE ustanawia pierwszy wykaz 33 substancji lub grup substancji, którym przyznano pierwszeństwo w celu podjęcia działań na poziomie Wspólnoty. Niektóre z substancji priorytetowych zostały określone jako priorytetowe substancje niebezpieczne, będące przedmiotem stopniowego wycofywania lub zaprzestania emisji, zrzutów i strat. Niektóre substancje zostały poddane przeglądowi i powinny zostać sklasyfikowane.

(6) Decyzja nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. ustanawiająca wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE ustanawia pierwszy wykaz 33 substancji lub grup substancji, którym przyznano pierwszeństwo w celu podjęcia działań na poziomie Wspólnoty. Niektóre z substancji priorytetowych zostały określone jako priorytetowe substancje niebezpieczne, będące przedmiotem stopniowego wycofywania lub zaprzestania emisji, zrzutów i strat. ***Jednak dla substancji występujących naturalnie lub powstałych w naturalnych procesach niemożliwe jest całkowite wyeliminowanie emisji, zrzutów oraz strat z wszystkich ewentualnych źródeł.*** Niektóre substancje zostały poddane przeglądowi i powinny zostać sklasyfikowane. ***Inne substancje zaś powinny zostać włączone w zakres listy substancji priorytetowych w celu sprostania celom określonym dyrektywie 2000/60/WE.***

Uzasadnienie

Ważne jest, by nie zobowiązywać się do rzeczy, które są niemożliwe do osiągnięcia. Niemożliwe jest całkowite wyeliminowanie emisji dla niektórych naturalnie występujących substancji.

Z samego sposobu sformułowania postanowień art. 16 ust.8 ramowej dyrektywy wodnej, odsyłających do „pierwszej” listy substancji priorytetowych, a także z decyzji 2455/2001/WE, wnoszącej o stopniowe włączanie dodatkowych substancji w zakres listy, wynika jednoznacznie, że „pierwsza” lista stanowiła jedynie początek spisu, do którego w celu sprostania celom określonym w wodnej dyrektywie ramowej powinny zostać dodane także i inne substancje.

Poprawka 11

PUNKT 6 A PREAMBUŁY (nowy)

(6a) W przypadku substancji występujących naturalnie lub powstałych w naturalnych procesach, takich jak kadm, rtęć, węglowodory poliaromatyczne, niemożliwe jest całkowite wyeliminowanie emisji, zrzutów oraz strat z wszystkich ewentualnych źródeł.

Uzasadnienie

Decyzja 2455/2001/WE, która ustanawia listę substancji priorytetowych, zawierała ważne punkty preambuły, których nie włączono do ramowej dyrektywy wodnej, kiedy listę substancji priorytetowych dodawano do załącznika X. Proponowany dodatkowy punkt preambuły wnosi do decyzji cel 4. punktu preambuły w postaci poprawki Parlamentu Europejskiego, w ten sposób realizując tę intencję.

Poprawka 12

PUNKT 7 PREAMBUŁY

(7) Z punktu widzenia interesów Wspólnoty i w celu osiągnięcia skutecznej regulacji dotyczącej ochrony wód powierzchniowych, należy ustanowić normy jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających, zaklasyfikowanych jako substancje priorytetowe na poziomie Wspólnoty i pozostawić państwom

(7) Z punktu widzenia interesów Wspólnoty i w celu osiągnięcia skutecznej regulacji dotyczącej ochrony wód powierzchniowych, należy ustanowić normy jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających, zaklasyfikowanych jako substancje priorytetowe na poziomie Wspólnoty i pozostawić państwom

członkowskim ustanowienie **w miarę potrzeb** na poziomie krajowym przepisów dla pozostałych substancji zanieczyszczających podlegających stosownym przepisom prawa wspólnotowego. Niemniej jednak osiem substancji zanieczyszczających, które objęte są zakresem dyrektywy Rady z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG i należą do grupy substancji, dla których należy osiągnąć dobry status chemiczny do roku 2015, nie zostało umieszczone w wykazie substancji priorytetowych. Wspólne normy ustanowione dla tych substancji zanieczyszczających okazały się jednak przydatne i należy utrzymać regulację tych norm na poziomie Wspólnoty.

członkowskim ustanowienie na poziomie krajowym przepisów dla pozostałych substancji zanieczyszczających podlegających stosownym przepisom prawa wspólnotowego. Niemniej jednak osiem substancji zanieczyszczających, które objęte są zakresem dyrektywy Rady z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG i należą do grupy substancji, dla których należy osiągnąć dobry status chemiczny do roku 2015, nie zostało umieszczone w wykazie substancji priorytetowych. Wspólne normy ustanowione dla tych substancji zanieczyszczających okazały się jednak przydatne i należy utrzymać regulację tych norm na poziomie Wspólnoty.

Poprawka 13
PUNKT 7 A PREAMBUŁY (nowy)

(7a) Niektóre substancje, chociaż nie figurują na listach norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej, okazują się bardzo szkodliwe dla ryb, jeśli obecne są w wodach powierzchniowych. Chodzi tu w szczególności o dioksyny, PFOS oraz tetrabromodifenol-A (TBBP-A). Komisja powinna niezwłocznie przedstawić wnioski w sprawie przyjęcia list norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej również dla tych substancji.

Uzasadnienie

Substancje z rodziny dioksyn, PFOS oraz tetrabromodifenol są bardzo szkodliwe dla środowiska, powinny zatem znaleźć się na listach norm jakości substancji.

Poprawka 14
PUNKT 9 PREAMBUŁY

(9) Środowisko wodne może ulegać zanieczyszczeniu chemicznemu zarówno w krótkim jak i w długim czasie i dlatego przy ustanawianiu norm jakości środowiska należy opierać się na danych dotyczących zarówno ostrych jak i chronicznych skutków. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony środowiska wodnego i zdrowia ludzi, należy ustanowić średnie roczne normy jakości na poziomie zapewniającym ochronę przed długotrwałym narażeniem, a maksymalne dopuszczalne stężenia należy ustanowić na poziomie zapewniającym ochronę przed krótkotrwałym narażeniem.

(9) Środowisko wodne może ulegać zanieczyszczeniu chemicznemu zarówno w krótkim jak i w długim czasie i dlatego przy ustanawianiu norm jakości środowiska należy opierać się na danych dotyczących zarówno ostrych jak i chronicznych skutków. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony środowiska wodnego i zdrowia ludzi, należy ustanowić średnie roczne normy jakości na poziomie zapewniającym ochronę przed długotrwałym narażeniem, a maksymalne dopuszczalne stężenia należy ustanowić na poziomie zapewniającym ochronę przed krótkotrwałym narażeniem.

Zgodnie z podejściem łączonym ustanowionym w art. 10 dyrektywy 2000/60/WE, harmonizacji wymaga zastosowanie maksymalnych dopuszczalnych stężeń, w szczególności traktowanie wartości izolowanych oraz procedura ustalania mechanizmów kontroli emisji.

Uzasadnienie

Maksymalne dopuszczalne stężenia mogą ulegać znacznym odchyleniom wskutek uwzględnienia wartości izolowanych i nie odnoszą się one do danego okresu, lecz mają charakter skokowy. W związku z tym wszelkie próby oszacowania lub prognozy takich wartości, konieczne w procedurach udzielania zezwoleń na emisje, będą mało obiektywne. Aby zapewnić równe szanse, konieczne jest opracowanie zharmonizowanych zasad regulujących te kwestie.

Poprawka 15
PUNKT 10 PREAMBUŁY

(10) Z powodu braku wyczerpujących i wiarygodnych informacji na poziomie Wspólnoty na temat stężenia substancji priorytetowych w faunie i florze oraz osadach, a także ponieważ informacje na temat wód powierzchniowych wydają się stanowić wystarczającą podstawę do zapewnienia wszechstronnej ochrony i

(10) Z powodu braku wyczerpujących i wiarygodnych informacji na poziomie Wspólnoty na temat stężenia substancji priorytetowych w faunie i florze oraz osadach, a także ponieważ informacje na temat wód powierzchniowych wydają się stanowić wystarczającą podstawę do zapewnienia wszechstronnej ochrony i

skutecznej kontroli zanieczyszczeń, ustanowienie wartości norm jakości środowiska powinno na tym etapie ograniczać się tylko do wód powierzchniowych. W odniesieniu do heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci nie można jednak zapewnić ochrony przed pośrednimi skutkami i zatruciem wtórnym jedynie poprzez ustanowienie norm jakości środowiska dla wód powierzchniowych na poziomie Wspólnoty. W związku z tym, w tych przypadkach należy ustanowić normy jakości środowiska dla fauny i flory. Aby pozwolić państwom członkowskim na zastosowanie podejścia elastycznego w zależności od ich strategii monitorowania, powinny one mieć możliwość albo monitorowania wspomnianych norm jakości środowiska i sprawdzania zgodności z nimi u fauny i flory, lub zamiany ich na normy jakości środowiska dla wód powierzchniowych. Ponadto, do państw członkowskich należy ustanowienie, tam gdzie to konieczne, norm jakości środowiska dla osadów lub fauny i flory i stosowne uzupełnienie norm jakości środowiska ustanowionych na poziomie Wspólnoty. Ponadto, ponieważ osady oraz fauna i flora pozostają ważnymi matrycami dla monitorowania niektórych substancji przez państwa członkowskie w celu oceny długoterminowych skutków działalności człowieka oraz tendencji, państwa członkowskie powinny zapewnić, że istniejące poziomy skażenia fauny i flory oraz osadów nie będą wzrastać.

skutecznej kontroli zanieczyszczeń, ustanowienie wartości norm jakości środowiska powinno na tym etapie ograniczać się tylko do wód powierzchniowych. W odniesieniu do heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci nie można jednak zapewnić ochrony przed pośrednimi skutkami i zatruciem wtórnym jedynie poprzez ustanowienie norm jakości środowiska dla wód powierzchniowych na poziomie Wspólnoty. W związku z tym, w tych przypadkach należy ustanowić normy jakości środowiska dla fauny i flory. Aby pozwolić państwom członkowskim na zastosowanie podejścia elastycznego w zależności od ich strategii monitorowania, powinny one mieć możliwość albo monitorowania wspomnianych norm jakości środowiska i sprawdzania zgodności z nimi u fauny i flory, lub zamiany ich na normy jakości środowiska dla wód powierzchniowych. Ponadto, do państw członkowskich należy ustanowienie, tam gdzie to konieczne, norm jakości środowiska dla osadów lub fauny i flory i stosowne uzupełnienie norm jakości środowiska ustanowionych na poziomie Wspólnoty. Ponadto, ponieważ osady oraz fauna i flora pozostają ważnymi matrycami dla monitorowania niektórych substancji przez państwa członkowskie w celu oceny długoterminowych skutków działalności człowieka oraz tendencji, państwa członkowskie powinny zapewnić, że istniejące poziomy skażenia fauny i flory oraz osadów nie będą wzrastać. ***W tym celu państwa członkowskie powinny przeprowadzać monitorowanie obecności substancji priorytetowych w faunie i florze oraz w osadach i informować o wynikach Komisję. Na podstawie informacji dostarczonej przez państwa członkowskie Komisja powinna zaproponować normy jakości środowiska dla fauny i flory oraz osadów zgodnie z art. 16 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE.***

Uzasadnienie

Spoczywające na państwach członkowskich zobowiązanie zapewnienia, by aktualne poziomy substancji w faunie i florze oraz w osadach nie wzrastały, staje się gołosłowną deklaracją, jeśli nie istnieje konkretny obowiązek prowadzenia monitorowania. Państwa członkowskie powinny prowadzić monitorowanie fauny i flory oraz osadów, a kontrole te z kolei powinny stanowić podstawę działań Wspólnoty w zakresie norm jakości, jak wzywa do tego ramowa dyrektywa wodna.

Poprawka 16

PUNKT 11 A PREAMBUŁY (nowy)

(11a) Ołów stosowany w sprzęcie połowowym, w rybołówstwie sportowym i profesjonalnym jest źródłem zanieczyszczenia wód. W celu zmniejszenia poziomu ołowiu w wodach połowowych państwa członkowskie powinny zachęcać sektor rybacki do zastępowania ołowiu mniej niebezpiecznymi alternatywnymi substancjami.

Poprawka 17

PUNKT 11 B PREAMBUŁY (nowy)

(11b) Polichlorynowane bifenyle (PCB) oraz dioksyny stanowią dwie grupy substancji toksycznych, trwałych i wykazujących zdolność do bioakumulacji. Substancje obu grup prowadzą do poważnego zagrożenia dla zdrowia osób oraz środowiska naturalnego, wykazują się wysoce szkodliwym wpływem na gatunki wodne, a co za tym idzie podważają żywotność sektora rybołówstwa. Ponadto Komisja wielokrotnie zwracała uwagę na konieczność umieszczenia tych substancji w wykazie substancji priorytetowych. Konieczne jest zatem, by niniejsza dyrektywa przewidywała ich przyszłe włączenie do wykazu substancji priorytetowych.

Poprawka 18
PUNKT 18 A PREAMBUŁY (nowy)

(18a) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 przewiduje przegląd mający na celu ocenę adekwatności kryteriów, które służą do zidentyfikowania substancji trwałych, bioakumulacyjnych i toksycznych. Komisja powinna odpowiednio zmienić załącznik X dyrektywy 2000/60/WE, jak tylko zmienione zostaną kryteria rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Uzasadnienie

Kryteria substancji trwałych, zdolnych do bioakumulacji i toksycznych (PBT) określone w REACH okazały się niedostateczne. Są tak sztywne, że nie zidentyfikowano prawie żadnych substancji PBT. Niestety, te same kryteria zastosowano przy rewizji załącznika X do dyrektywy 2000/60/WE. Komisja powinna dokonać przeglądu załącznika X, jak tylko kryteria substancji PTB zostaną poprawione w ramach dyrektywy REACH.

Poprawka 19
PUNKT 22 A PREAMBUŁY (nowy)

(22a) Zgodnie z postanowieniami art. 174 Traktatu, potwierdzonymi następnie dyrektywą 2000/60/WE, Wspólnota zobligowana jest w trakcie opracowywania linii polityki z zakresu ochrony środowiska do brania pod uwagę dostępnych danych naukowych i technicznych, warunków środowiskowych występujących w poszczególnych regionach UE, całościowego rozwoju gospodarczego i społecznego Wspólnoty oraz zrównoważonego rozwoju regionów, a także korzyści i obciążeń mogących wpływać z podejmowanych działań lub też braku takowych.

Uzasadnienie

Istotne wydaje się podkreślenie istnienia różnorodnych kontekstów lokalnych związanych ze stanem chemicznym wód, jak również konieczności oparcia norm i środków kontrolnych na najnowszych technikach i danych naukowych (punkt uzasadnienia nr 12 dyrektywy ramowej).

Poprawka 20
ARTYKUŁ 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia normy jakości środowiska dla substancji priorytetowych i niektórych innych substancji zanieczyszczających.

Niniejsza dyrektywa ustanawia ***środki w celu ograniczenia zanieczyszczenia wody*** oraz normy jakości środowiska dla substancji priorytetowych i niektórych innych substancji zanieczyszczających ***w celu:***

(a) zredukowania do 2015 r. zrzutów, emisji i strat substancji priorytetowych; oraz

(b) wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych, zgodnie z art. 1, 4 i 16 dyrektywy 2000/60/WE celem osiągnięcia dobrego stanu chemicznego wszystkich wód powierzchniowych. Celem jest zapobieżenie dalszemu pogorszeniu stanu oraz do 2020 r. osiągnięcie stężeń zbliżonych do naturalnych poziomów tła dla wszystkich naturalnie występujących substancji oraz stężeń zbliżonych do zera dla wszystkich antropogenicznych substancji syntetycznych zgodnie z porozumieniami międzynarodowymi w sprawie ochrony mórz.

Cele ustanowione na mocy niniejszej dyrektywy należy traktować jako cele w rozumieniu art. 4 dyrektywy 2000/60/WE.

Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE przed upływem 2020 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat pomyślnego wdrożenia niniejszej dyrektywy.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka precyzuje, że propozycja ujmuje środki mające na celu ograniczenie i zaprzestanie zanieczyszczania.

Niniejsza poprawka odnosi się do ostatecznych celów ramowej dyrektywy wodnej i wykazuje, że nie są nimi wyłącznie ochrona środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego, ale również ochrona w ramach szerszych celów ramowej dyrektywy wodnej, jak ujęto to w art. 16. Kluczową sprawą jest, by Komisja dokonała przeglądu wdrożenia niniejszej dyrektywy, aby zapewnić osiągnięcie jej celów.

Poprawka 21
ARTYKUŁ 2 USTĘP 1 AKAPIT PIERWSZY

1. Państwa członkowskie zapewniają, że skład wód powierzchniowych jest zgodny z normami jakości środowiska dla substancji priorytetowych, **wyrażonymi w postaci średniej rocznej oraz maksymalnego dopuszczalnego stężenia** jak ustanowiono w części A załącznika I oraz normami jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających wymienionych w części B załącznika I.

1. *W celu osiągnięcia dobrego stanu chemicznego mas wód powierzchniowych, zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/60/WE*, państwa członkowskie zapewniają, że skład **tychże mas wód powierzchniowych, osadów oraz fauny i flory** jest zgodny z normami jakości środowiska dla substancji priorytetowych, jak ustanowiono w części A załącznika I oraz normami jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających wymienionych w części B załącznika I.

Uzasadnienie

Celem proponowanego zapisu jest określenie norm z zakresu zadowalającego stanu chemicznego wód powierzchniowych. W swojej obecnej formie zapis ten ustanawiałby jednakże cele (związane nie z masami wód powierzchniowych, lecz ze wszelkimi wodami powierzchniowymi) niestanowiące części dyrektywy ramowej. Celem niniejszej poprawki jest zatem zapewnienie spójności z postanowieniami art. 4 dyrektywy ramowej.

Niniejsza poprawka precyzuje również to, co zostało już jasno stwierdzone w art. 16 ust. 7 ramowej dyrektywy wodnej, a mianowicie że Komisja powinna przedstawić propozycję norm jakości środowiska dla wód powierzchniowych, osadów oraz fauny i flory.

Poprawka 22
ARTYKUŁ 2 USTĘP 1 AKAPIT PIERWSZY A (nowy)

Państwa członkowskie nieustannie podejmują niezbędne środki mające na celu zagwarantowanie, że zakłady, które wprowadzają do wód ścieki zawierające substancje priorytetowe, stosują w procesie produkcji i w procesie oczyszczania ścieków najlepsze dostępne techniki. Podstawę stanowią tu wyniki wymiany informacji zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy 96/61/WE.

Uzasadnienie

Domagając się stosowania „najlepszych dostępnych technik”, co zapisano w dyrektywie dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (96/61/WE), państwa członkowskie mogą na podstawie jednolitych przepisów w całej Europie skutecznie, bez szkody dla konkurencji oraz w zgodzie z zasadą ostrożności i zasadą odpowiedzialności za szkody wyrządzone środowisku („zanieczyszczający płaci”) redukować emisje substancji priorytetowych ze źródeł punktowych.

Poprawka 23

ARTYKUŁ 2 USTĘP 1 AKAPIT DRUGI A (nowy)

Państwa członkowskie poprawiają stan dostępnej wiedzy i danych na temat źródeł substancji priorytetowych oraz dróg zanieczyszczeń w celu zbadania możliwości ukierunkowanych i skutecznych kontroli.

Poprawka 24

ARTYKUŁ 2 USTĘP 1 A (nowy)

1a. W przypadku, gdy ciek wodny przebiega przez więcej niż jedno państwo członkowskie, przewiduje się koordynację monitorowania programów oraz opracowanie krajowych wykazów, aby uniknąć większego obciążenia państw członkowskich położonych w dolnym biegu.

Uzasadnienie

Ważne jest koordynowanie monitorowania cieków wodnych przebiegających przez kilka państw członkowskich, aby opanować zanieczyszczenia u źródła.

Poprawka 25

ARTYKUŁ 2 USTĘP 2

2. Państwa członkowskie zapewniają, na podstawie monitorowania stanu wód przeprowadzanego zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE, że stężenia substancji wymienionych z częściami A i B

2. Państwa członkowskie zapewniają, na podstawie monitorowania stanu wód przeprowadzanego zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE, że stężenia substancji wymienionych z częściami A i B

załącznika I nie wzrastają w osadach oraz faunie i florze.

załącznika I nie wzrastają w **wodzie**, osadach oraz faunie i florze.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka precyzuje, że wniosek ujmuje środki mające na celu ograniczenie i zaprzestanie zanieczyszczania.

Poprawka 26

ARTYKUŁ 2 USTĘP 3 AKAPIT DRUGI

W celu monitorowania zgodności z normami jakości środowiska substancji wymienionych w akapicie pierwszym, państwa członkowskie wprowadzają bardziej rygorystyczne normy dla wód zastępujące normy wymienione w części A załącznika I lub ustanawiają dodatkowe normy dla fauny i flory.

W celu monitorowania zgodności z normami jakości środowiska substancji wymienionych w akapicie pierwszym, państwa członkowskie wprowadzają bardziej rygorystyczne normy dla wód zastępujące normy wymienione w części A załącznika I lub ustanawiają dodatkowe normy dla fauny i flory.

Państwa członkowskie mogą monitorować obecność również innych substancji wymienionych w załączniku I w osadach oraz w faunie i florze zamiast w wodzie, jeśli uznają to za właściwsze i korzystniejsze z punktu widzenia kosztów. Państwa członkowskie prowadzą monitorowanie wody w celu zapewnienia zgodności z normami jakości środowiska dla wody w przypadku wykrycia znacznych stężeń substancji oraz uznania, że istnieje niebezpieczeństwo nieosiągnięcia norm jakości środowiska dla wody.

Uzasadnienie

Aby zapewnić, o ile to możliwe, wykrywanie problemów związanych z obecnością substancji priorytetowych w wodzie, państwa członkowskie powinny dysponować elastycznością monitorowania substancji z załącznika I w osadach lub w faunie i florze, jeśli uznają, że jest to właściwe i ekonomicznie efektywne. W przypadku jednak wykrycia znacznych stężeń substancji, należy przeprowadzić dodatkowe monitorowanie wody.

Poprawka 27
ARTYKUŁ 2 USTĘP 3 A (nowy)

3a. Nie później niż 12 miesięcy po przedłożeniu przez państwa członkowskie wykazów Komisja sporządza wniosek dotyczący norm jakości mających zastosowanie do stężeń substancji priorytetowych w osadach oraz w faunie i florze.

Uzasadnienie

Wymóg, aby państwa członkowskie zapewniły, że aktualne poziomy stężeń w osadach oraz w faunie i florze nie rosną, wymaga działania Komisji w zakresie norm jakości, do czego wzywa art. 16 ust. 7 ramowej dyrektywy wodnej. Państwa członkowskie powinny po roku zgłaszać wyniki swych badań co do obecności substancji priorytetowych w osadach oraz w faunie i florze.

Poprawka 28
ARTYKUŁ 2 USTĘP 3 A (nowy)

3a. Państwa członkowskie spełniają wymogi dyrektywy Rady nr 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i zgodnie z art. 7 dyrektywy 2000/60/WE zapewniają zarządzanie akwenami wód, z których pozyskiwana jest woda pitna. Niniejszą dyrektywę należy zatem wdrożyć nie naruszając tych przepisów, które mogą wymagać przyjęcia surowszych norm.

Uzasadnienie

Art. 16 ust. 1 ramowej dyrektywy wodnej wyraźnie wspomina o ochronie źródeł wody pitnej. Niniejsza dyrektywa tymczasem odnosi się zaledwie do ochrony zwykłych akwenów wodnych. Akweny przeznaczone do pozyskiwania wody pitnej wymagają bardziej szczegółowych rozwiązań prawnych i norm, aby osiągnąć zgodność z wymogami art. 7 ust. 3 ramowej dyrektywy wodnej (ograniczenie oczyszczania).

Poprawka 29
ARTYKUŁ 2 USTĘP 4

4. Komisja *zbada* postęp naukowo-techniczny oraz wnioski z oceny ryzyka, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2000/60/WE i **w razie potrzeby** proponuje przegląd norm jakości środowiska określonych w częściach A i B załącznika I do niniejszej dyrektywy.

4. Komisja *bada* postęp naukowo-techniczny **systematycznie korzystając z baz danych utworzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w celu przeprowadzenia badań na obecność substancji szkodliwych dla organizmów wodnych, substancji akumulujących się lub trwałych**, oraz wnioski z oceny ryzyka, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2000/60/WE, a także, **co najmniej co cztery lata**, proponuje przegląd norm jakości środowiska określonych w częściach A i B załącznika I do niniejszej dyrektywy.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka ma na celu zapewnienie korzystania przez Komisję z danych, które udostępnia REACH, w dążeniu do wykrycia dalszych substancji priorytetowych, oraz precyzuje, że utrzymano obowiązki Komisji zgodnie z art. 16 ust. 4 przeprowadzania przeglądu co najmniej co cztery lata.

Poprawka 30
ARTYKUŁ 2 USTĘP 5

5. Komisja **może**, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE **ustanowić obowiązkowe metody obliczeniowe, o których** mowa w pkt 3 części C załącznika I do niniejszej dyrektywy.

5. **W celu ustanowienia spójnej i zharmonizowanej metody obliczeniowej** Komisja **jest zobligowana**, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE **i w terminie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy, do ustanowienia obowiązkowej metodologii co najmniej w zakresie kwestii, o których** mowa w pkt 3 części C załącznika I do niniejszej dyrektywy.

Uzasadnienie

Przeprowadzone w omawianym zakresie badania praktyczne wykazały, że w sytuacji, gdy procedury analityczne i związane z pobieraniem próbek nie są przeprowadzane zgodnie z odnośnymi normami porównywalność wyników i prawidłowość wykazów nie jest gwarantowana. W przypadku niektórych substancji brak jest obecnie jakiegokolwiek stosownej

i standardowej metody kontroli.

Aby zagwarantować jednakowy poziom ochrony oraz zapobiec zniekształceniu konkurencji między państwami członkowskimi, niezbędne jest wyznaczenie obligatoryjnej metodologii. W celu uzupełnienia odpowiednich zapisów w art. 8 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE, ustanowiony zostaje sztywny termin na określenie tych metod.

Poprawka 31

ARTYKUŁ 2 USTĘP 4 AKAPIT PIERWSZY A (nowy)

Komisja analizuje najnowsze informacje naukowe i postęp techniczny w dziedzinie substancji gromadzących się w osadach oraz faunie i florze oraz opracowuje odnośne EQS.

Uzasadnienie

Właściwsze jest prowadzenie dalszych działań dotyczących substancji zdolnych do akumulacji w oparciu o osady oraz faunę i florę, a nie wodę.

Poprawka 32

ARTYKUŁ 2 USTĘP 5 A (nowy)

5a. Jeżeli do osiągnięcia odpowiednich norm jakości środowiska potrzebne są zakazy substancji, Komisja składa odpowiednie wnioski dotyczące zmiany istniejących aktów prawnych lub ustanowienia nowych aktów prawnych na szczeblu Wspólnoty.

Uzasadnienie

Komisja powinna otrzymać zadanie zwalczania zanieczyszczeń w wodach, którym można skutecznie przeciwdziałać przy pomocy zakazów dotyczących produkcji i stosowania poszczególnych substancji, poprzez wprowadzenie w całej Europie instrumentów prawnych obowiązujących w takim samym stopniu we wszystkich państwach członkowskich, zwłaszcza w ramach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 197/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, zatwierdzania i ograniczeń w odniesieniu do substancji chemicznych (REACH).

Poprawka 33
ARTYKUŁ 2 USTĘP 5 B (nowy)

5b. Jeżeli w przypadku określonych zakładów, substancji lub źródeł punktowych egzekwowanie zasady odpowiedzialności za szkody wyrządzone środowisku i zasady ostrożności, a także ujednolicenie egzekwowania przepisów przez państwa członkowskie wymaga wprowadzenia dopuszczalnych wartości emisji obowiązujących w całej Wspólnocie lub jeżeli są one przydatne do osiągnięcia norm jakości środowiska, wówczas Komisja przedkłada odpowiednie wnioski zgodnie z art. 18 dyrektywy 96/61/WE.

Uzasadnienie

La directive 96/61/CE du Conseil du 24 septembre 1996 relative à la prévention et à la réduction intégrées de la pollution prévoit le recours à des valeurs limites d'émission communautaires, en particulier s'il ressort de l'échange d'informations visé à l'article 16 de ladite directive que la Communauté doit agir. Des valeurs limites communautaires sont toujours requises lorsque, pendant plusieurs années, les différences de mise en œuvre dans les États membres ont entraîné la violation des principes fondamentaux du droit environnemental communautaire, à savoir le principe de précaution et le principe du pollueur-payeur, et provoqué une pollution, évitable, de l'environnement, et lorsque cet état de choses a pu être à l'origine de distorsions de concurrence, parfois graves sur le marché intérieur (dumping environnemental).

Poprawka 34
ARTYKUŁ 2 A (nowy)

Artykuł 2a

Aby osiągnąć cel określony w art. 2 państwa członkowskie mogą nałożyć w odniesieniu do wykorzystania lub zrzutu substancji ograniczenia bardziej rygorystyczne, niż te określone w dyrektywie 91/414/EWG i zastępującej ją dyrektywie XX/XXXX/WE lub w innych uregulowaniach wspólnotowych.

Uzasadnienie

Niniejsza dyrektywa nie przewiduje dodatkowych środków związanych z zarządzaniem

emisjami. Wskutek tego państwa członkowskie muszą mieć w pełni prawo do podejmowania takich środków, jeżeli będzie to konieczne.

Poprawka 35
ARTYKUŁ 3

1. Państwa członkowskie wyznaczają przejściowe obszary przekroczenia, w których stężenie jednej lub kilku substancji zanieczyszczających może przekroczyć odpowiednie normy jakości środowiska, o ile nie ma to wpływu na zgodność pozostałego akwenu wody powierzchniowej z tymi normami.

2. Państwa członkowskie wytyczają w każdym przypadku zakres części wód powierzchniowych w sąsiedztwie punktów zrzutu, które mają być zaklasyfikowane jako przejściowe obszary przekroczenia, uwzględniając odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego.

Państwa członkowskie włączają opis każdego wytyczonego obszaru do planów gospodarowania wodami w dorzeczach, o których mowa w art. 13 dyrektywy 2000/60/WE.

3. Państwa członkowskie dokonują przeglądu pozwoleń, o których mowa w dyrektywie 96/61/WE lub uprzedniej regulacji, o której mowa w art. 11 ust. 3 lit. g) dyrektywy 2000/60/WE w celu

1. *Jeżeli nie ma technicznie możliwych środków dostatecznego oczyszczania ścieków z jednego lub wielu źródeł punktowych państwa członkowskie wyznaczają przejściowe obszary przekroczenia, w których stężenie jednej lub kilku substancji zanieczyszczających w warunkach przepływu wolnego może przekroczyć odpowiednie normy jakości środowiska, o ile nie ma to wpływu na zgodność pozostałego akwenu wody powierzchniowej z tymi normami.*

Państwa członkowskie włączają w ramy planów zarządzania korytami rzek określonych w art. 13 dyrektywy 2000/60/WE plan działań mający na celu doprowadzenie do redukcji zakresu i okresu trwania każdego przejściowego obszaru przekroczenia, co wiąże się z koniecznością spełnienia wymogów z zakresu odnośnych standardów jakości środowiska najpóźniej do roku 2018.

2. Państwa członkowskie wytyczają w każdym przypadku zakres części wód powierzchniowych w sąsiedztwie punktów zrzutu, które mają być zaklasyfikowane jako przejściowe obszary przekroczenia, uwzględniając odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego.

Państwa członkowskie włączają opis każdego wytyczonego obszaru do planów gospodarowania wodami w dorzeczach, o których mowa w art. 13 dyrektywy 2000/60/WE.

3. Państwa członkowskie dokonują przeglądu pozwoleń, o których mowa w dyrektywie 96/61/WE lub uprzedniej regulacji, o której mowa w art. 11 ust. 3 lit. g) dyrektywy 2000/60/WE w celu

stopniowego zmniejszenia zasięgu każdego przejściowego obszaru przekroczenia, o którym mowa w ust. 1, wytyczonego w części wód narażonej na zrzuty substancji priorytetowych.

4. Komisja **może**, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE **ustanowić** metodę którą państwa członkowskie powinny stosować w celu określenia przejściowego obszaru przekroczenia.

stopniowego zmniejszenia zasięgu każdego przejściowego obszaru przekroczenia, o którym mowa w ust. 1, wytyczonego w części wód narażonej na zrzuty substancji priorytetowych.

4. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE **ustanawia** metodę, którą państwa członkowskie powinny stosować w celu określenia przejściowego obszaru przekroczenia.

Poprawka 36
ARTYKUŁ 3 USTĘP 2 A (nowy)

2a. W przypadku transgranicznych cieków wodnych do określenia przejściowych obszarów przekroczenia wymagana jest zgoda zainteresowanego państwa członkowskiego.

Uzasadnienie

W przypadku transgranicznych cieków wodnych ilość substancji priorytetowej zrzucanej do wody na poziomie przekraczającym dopuszczalne wartości graniczne zgodnie z zezwoleniem wydanym przez jedno państwo członkowskie nie zawsze ulega zmniejszeniu do poziomu zalecanego w dyrektywie zanim substancja ta przekroczy granicę. Jednak zgodności z dyrektywą można wymagać jedynie od państw członkowskich położonych w dole rzeki, jeśli już nadmiernie zanieczyszczona woda wpływa do tych państw za ich zgodą,

Poprawka 37
ARTYKUŁ 3 A (nowy)

Artykuł 3a

Metody kontroli emisji w państwach członkowskich

1. Aby osiągnąć cele zawarte w art. 1, państwa członkowskie ustalają ujednolicone plany kontroli emisji i sposoby wycofywania substancji priorytetowych i priorytetowych substancji niebezpiecznych w ramach programu środków określonych w art. 11 dyrektywy 2000/60/WE. Plany te obejmują co

najmniej:

a) wyniki dochodzeń zgodnie z art. 4;

b) cele dotyczące substancji, w tym ich objętości i równowagi masy;

c) strategie sektorowe dotyczące głównych źródeł zanieczyszczeń (zwłaszcza dla przemysłu, rolnictwa, leśnictwa, gospodarstw domowych, systemu opieki zdrowotnej, transportu);

d) środki służące redukcji zanieczyszczeń ze źródeł rozproszonych spowodowanych stratą substancji z produktów;

e) środki mające na celu zastąpienie priorytetowych substancji niebezpiecznych;

f) instrumenty, w tym środki finansowe zgodnie z art. 9 dyrektywy 2000/60/WE;

g) normy emisji w uzupełnieniu istniejących regulacji WE;

h) środki zapewniające informacje, porady i szkolenia.

2. Plany należy ustalać według przejrzystych kryteriów i dokonywać ich przeglądu w ramach rewizji programów środków. Co trzy lata państwa członkowskie przedkładają Komisji i opinii publicznej sprawozdanie dotyczące postępów we wdrażaniu niniejszej dyrektywy oraz sposobu, w jaki podjęte środki przyczyniły się do osiągnięcia jej celów.

Uzasadnienie

Poprawka zapewnia zgodność z art. 10 i 16 ramowej dyrektywy wodnej.

Poprawka 38 ARTYKUŁ 4 USTĘP 1

1. Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art. 5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE i rozporządzenia (WE) nr 166/2006, państwa członkowskie opracowują wykaz emisji, zrzutów i strat wszystkich substancji priorytetowych i substancji

1. Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art. 5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE *i na podstawie innych dostępnych danych oraz zgodnie z rozporządzeniem* (WE) nr 166/2006, państwa członkowskie opracowują wykaz emisji, zrzutów i strat

zanieczyszczających wymienionych w częściach A i B załącznika I dla każdego dorzecza lub jego części znajdujących się na ich terytorium.

z pierwotnych źródeł wszystkich substancji priorytetowych (**zarówno źródeł zanieczyszczenia punktowego, jak i rozproszonego**) i substancji zanieczyszczających wymienionych w **załączniku I** dla każdego dorzecza lub jego części znajdujących się na ich terytorium, **w tym źródeł emisji, zrzutów i strat oraz odpowiednie mapy.**

Państwa członkowskie ujmują w wykazie wszystkie środki kontroli emisji podjęte w następstwie emisji, zrzutów i strat substancji priorytetowych oraz substancji zanieczyszczających.

Uzasadnienie

Należy wyraźnie określić, że wykaz wskazuje źródła emisji, zrzutów i strat substancji priorytetowych i innych substancji zanieczyszczających, jak również stężenia w osadach oraz faunie i florze. Dla większej przejrzystości należy sporządzić mapy.

Biorąc pod uwagę obowiązek redukcji lub zaprzestania emisji substancji priorytetowych spoczywający na państwach członkowskich, państwa te powinny zamieścić informacje o takich środkach w swoich wykazach.

Wyrażenie „źródła pierwotne” zostało dodane w celu zapewnienia, że stacje oczyszczania nie będą postrzegane jako potencjalne źródła pochodzenia substancji priorytetowych. Stacje takie nie generują substancji priorytetowych, ani też nie zostały skonstruowane w celu ich wyeliminowania. Odnosny wykaz winien więc obejmować „źródła pierwotne” usytuowane powyżej odcinka odpowiadającego umiejscowieniu stacji oczyszczania przyłączonej do węzła miejskiego. Poza źródłami zanieczyszczenia punktowego wykaz taki powinien ponadto określać źródła zanieczyszczenia rozproszonego.

Poprawka 39 ARTYKUŁ 4 USTĘP 1 A (nowy)

1a. Państwa członkowskie opracowują specjalne programy monitorowania dla osadów oraz fauny i flory ustalające analizowane gatunki i substancje, przy czym wyniki przedstawiane są zgodnie ze zmiennością sezonową organizmów..

Poprawka 40
ARTYKUŁ 4 USTĘP 2 AKAPIT DRUGI A (nowy)

Państwa członkowskie mogą wykorzystać do przygotowania wykazów informacje dotyczące emisji, zrzutów i strat zgromadzone od daty wejścia w życie dyrektywy 2000/60/WE, o ile takie informacje spełniają te same wymogi jakościowe, które muszą spełniać informacje, o których mowa w ust. 1.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedstawienia wyników „wcześniejszych działań”. Przy ocenie postępów Komisja powinna uwzględniać także te dodatkowe informacje.

Poprawka 41
ARTYKUŁ 4 USTĘP 4 A (nowy)

4a. Biorąc pod uwagę, że zrzuty, emisje oraz wycieki substancji priorytetowych powinny być stopniowo redukowane lub wstrzymywane, konieczne jest, aby państwa członkowskie do swoich wykazów załączały stosowny harmonogram działań na rzecz osiągnięcia tych celów.

Poprawka 42
ARTYKUŁ 4 USTĘP 5

5. Komisja sprawdza **osiągnięcie** zgodności emisji, zrzutów i strat podanych w wykazie do roku **2025** ze zobowiązaniami redukcji **lub** zaprzestania określonymi w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE.

5. Komisja sprawdza **do roku 2012** **możliwości osiągnięcia** zgodności emisji, zrzutów i strat podanych w wykazie do roku **2015** ze zobowiązaniami redukcji **i** zaprzestania określonymi w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE. **Komisja przedstawia Parlamentowi i Radzie sprawozdanie z przeprowadzonego badania. Jeśli sprawozdanie wykazuje małe prawdopodobieństwo osiągnięcia zgodności, Komisja proponuje do roku 2013 niezbędne środki na szczeblu Wspólnoty zgodnie z art. 251 Traktatu WE.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ramowej dyrektywy wodnej państwa członkowskie wdrażają niezbędne środki zgodnie z art. 16 ust. 1 i 8 w celu stopniowej redukcji lub zaprzestania emisji zanieczyszczeń. Dlatego też nie do przyjęcia jest oczekiwanie aż do samego końca, do roku 2025, aby dokonać oceny zgodności. Sprawdzenia takiego należy dokonać najpóźniej w połowie okresu oraz należy podjąć działania na szczeblu Wspólnoty, gdyby ocena wykazała, że osiągnięcie zgodności jest mało prawdopodobne.

Poprawka 43

ARTYKUŁ 4 USTĘP 5 AKAPIT PIERWSZY A (nowy)

***Przy dokonywaniu tego sprawdzenia
Komisja uwzględnia:***

- wykonalność techniczną i proporcjonalność;***
- zastosowanie najlepszych dostępnych technik;***
- występowanie naturalnego stężenia w terenie.***

Uzasadnienie

Przy ocenie postępów państw członkowskich w realizacji celu określonego w art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt iv) dyrektywy 2000/60/WE, Komisja uwzględnia czynniki ograniczające zakres możliwych środków.

Poprawka 44

ARTYKUŁ 4 USTĘP 6

6. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE ustanowić metodę sporządzania wykazów, do stosowania przez państwa członkowskie.

6. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE, ***ustanawia specyfikacje techniczne na potrzeby analiz oraz*** metodę sporządzania wykazów, do stosowania przez państwa członkowskie.

Poprawka 45

ARTYKUŁ 4 A (nowy)

Artykuł 4a

Środki mające na celu zmniejszenie

*poziomu zanieczyszczenia substancjami
priorytetowymi*

1. W celu osiągnięcia celów związanych ze zmniejszeniem poziomu zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi i priorytetowymi substancjami niebezpiecznymi, ustanowionych w myśl postanowień art. 4 ust. 1 lit a) pkt iv) dyrektywy 2000/60/WE, państwa członkowskie zapewniają, że programy dotyczące odnośnych środków ustanowione zgodnie z postanowieniami art. 11 wspomnianej dyrektywy obejmują również środki prewencyjne i kontrolne z zakresu źródeł zanieczyszczenia punktowego i rozproszonego, a także normy EQS określone w ramach tejże dyrektywy.

2. Zgodnie z postanowieniami art. 4 oraz 12 dyrektywy 2000/60/WE państwa członkowskie zobowiązane są do stwierdzenia, czy konieczne jest dokonanie rewizji sposobu wdrażania istniejących środków lub też wprowadzenie nowych środków mających na celu redukcję i kontrolę zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi i niebezpiecznymi substancjami priorytetowymi; postępowanie takie ma za zadanie osiągnięcie celów określonych w ramach postanowień art. 4 i 12 dyrektywy 2000/60/WE. W razie konieczności Komisja przedstawia propozycję właściwych środków podejmowanych na poziomie wspólnotowym.

3. Sporządzając sprawozdanie dotyczące wdrożenia art. 18 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Komisja dokonuje formalnej oceny spójności i skuteczności wszystkich wspólnotowych aktów prawnych mających pośredni lub bezpośredni wpływ na jakość wód. Ocena ta pozwoli w razie potrzeby na przystosowanie lub wdrożenie działań wspólnotowych.

4. Zgodnie z art. 16 ust. 8 dyrektywy 2000/60/WE Komisja określa, w oparciu o najlepsze dostępne techniki, metody

kontroli emisji dla wszystkich źródeł punktowych oraz właściwe praktyki środowiskowe do zastosowania przez państwa członkowskie.

Poprawka 46
ARTYKUŁ 4 A (nowy)

Artykuł 4a

Włączenie dioksyn oraz PCB

Zgodnie z postanowieniami art. 16 dyrektywy 2000/60/WE oraz nie później niż dnia 31 stycznia 2008 r. Komisja przedstawi wniosek dotyczący przeglądu niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia dioksyn oraz PCB w wykazie substancji priorytetowych w załączniku II oraz odpowiednich norm jakości środowiska w załączniku I.

Poprawka 47
ARTYKUŁ 4 B (nowy)

Artykuł 4b

Zanieczyszczenie pochodzące z krajów trzecich

W maksymalnym terminie roku od chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z zakresu zanieczyszczeń pochodzących z krajów trzecich. W odniesieniu do tegoż sprawozdania Parlament i Rada zwrócą się we właściwym przypadku do Komisji o przedstawienie projektu odpowiednich uregulowań.

Uzasadnienie

Komisja winna odnieść się także do kwestii zanieczyszczeń pochodzących z krajów trzecich.

Poprawka 48
ARTYKUŁ 9 USTĘP 1 AKAPIT 1

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie najpóźniej *[18 miesięcy od daty jej wejścia w życie]*. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie najpóźniej *[18 miesięcy od daty jej wejścia w życie]*. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz **dostarczają** tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Poprawka 49
ARTYKUŁ 9A (nowy)

Artykuł 9a

Dodatkowe środki na poziomie Wspólnoty
Komisja wprowadza jasne i przejrzyste procedury tworząc racjonalny i ukierunkowany system przekazywania przez państwa członkowskie informacji na temat substancji priorytetowych, co wesprze wspólnotowy proces decyzyjny i umożliwi ustanowienie w przyszłości zharmonizowanych norm jakości środowiska dla osadów oraz fauny i flory, a także dodatkowych kontroli emisji.

Poprawka 50
ZAŁĄCZNIK I TYTUŁ ZAŁĄCZNIKA I CZĘŚCI A

ZAŁĄCZNIK I: NORMY JAKOŚCI ŚRODOWISKA DLA SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH **ORAZ DLA NIEKTÓRYCH INNYCH SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH**

CZĘŚĆ A: Normy jakości środowiska (EQS) *dla substancji priorytetowych* w wodach powierzchniowych

ZAŁĄCZNIK I: NORMY JAKOŚCI ŚRODOWISKA DLA SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH

Normy jakości środowiska (EQS) w wodach powierzchniowych:

Uzasadnienie

Brak jest podstaw do wprowadzenia rozróżnienia pomiędzy substancjami priorytetowymi a innymi substancjami zanieczyszczającymi. Logika nakazuje więc zamieszczenie tychże w ramach jednej tabeli.

Poprawka 51 ZAŁĄCZNIK I CZĘŚĆ B TYTUŁ

CZĘŚĆ B: Normy jakości środowiska **skreślony**
(EQS) dla innych substancji
zanieczyszczających

Uzasadnienie

W przypadku przyjęcia poprawki 16 wszystkie substancje zanieczyszczające zostaną wpisane w części A załącznika I bez rozróżnienia pomiędzy „substancjami priorytetowymi” a „innymi substancjami zanieczyszczającymi”. Tytuł części B stanie się tym samym zbędny.

Poprawka 52 ZAŁĄCZNIK I CZĘŚĆ C USTĘP 3 AKAPIT 2

*Jeżeli naturalne stężenie metali w terenie jest **wyższe niż** wartości norm jakości środowiska **lub** jeśli twardość, pH lub inne parametry jakości wody mają wpływ na biodostępność metali, państwa członkowskie mogą to uwzględnić przy przeprowadzaniu oceny wyników monitorowania pod kątem norm jakości środowiska. Jeśli podejmą taką decyzję, stosowanie metod obliczeniowych ustanowionych na podstawie art. 2 ust. 5 jest obowiązkowe.*

*Naturalne stężenie metali w terenie jest **dodawane do** wartości norm jakości środowiska. **Ponadto**, jeśli twardość, pH lub inne parametry jakości wody mają wpływ na biodostępność metali, państwa członkowskie mogą to uwzględnić przy przeprowadzaniu oceny wyników monitorowania pod kątem norm jakości środowiska. Jeśli podejmą taką decyzję, stosowanie metod obliczeniowych ustanowionych na podstawie art. 2 ust. 5 jest obowiązkowe. **Naturalne stężenia metali w terenie w śródlądowych wodach powierzchniowych i w wodach przybrzeżnych są określone z uwzględnieniem w szczególności gleby i naturalnych procesów wypłukiwania w dorzeczach. W planach gospodarowania dorzeciami państwa członkowskie składają sprawozdanie na temat naturalnych stężeń metali w terenie oraz sposobu, w jaki naturalne stężenia w terenie zostały uwzględnione podczas oceny wyników w stosunku do EQS.***

Uzasadnienie

Na szczeblu UE w naturalnych stężeniach metali w terenie w wodach powierzchniowych i w wodach przybrzeżnych występują znaczne różnice w zależności od obszaru geograficznego. EQS w odniesieniu do metali muszą dla każdego dorzecza uwzględniać metale, które trafiają do wody z gleby oraz w wyniku naturalnego wypłukiwania. Nie osiągnięto konsensusu wśród naukowców co do procedur, które należałoby wykorzystać do włączenia naturalnych stężeń w terenie do EQS odnoszących się do metali. Z tego względu nie należy narzucać na szczeblu UE żadnej wiążącej metody obliczeń, a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do umieszczania w planach gospodarowania dorzeczami, przedkładanych Komisji, sprawozdań na temat sposobu, w jaki naturalne stężenia metali w terenie zostały uwzględnione podczas porównywania wyników z EQS.

Poprawka 53

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik X wiersz 1 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(1)	15972-50-8	204-110-8	Alachlor	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(1)	15972-50-8	204-110-8	Alachlor	X

Uzasadnienie

Alachlor jest pestycydem, który nie posiada już pozwolenia na powszechne stosowanie w UE. Alachlor jest rakotwórczy, może również wywierać niekorzystny wpływ na ryby i inne organizmy wodne. Alachlor należy uznać za priorytetową substancję niebezpieczną, ponieważ jedynie zerowa emisja może zapobiec długofalowym niekorzystnym skutkom.

Poprawka 54
ZAŁĄCZNIK X II
Załącznik X wiersz 3 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazyna	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazyna	X

Uzasadnienie

Atrazynę przeniesiono do niższej kategorii - substancji priorytetowych - ze względów politycznych, a nie naukowych. Atrazyna zaburza gospodarkę hormonalną, co daje uzasadniony powód obaw. W ocenie oddziaływania Komisja stwierdza, że w oparciu o opinie ekspertów można by ją uznać za „priorytetową substancję niebezpieczną” z powodu „uzasadnionych obaw”, ale następnie cofa się przed tym ze względu „na potencjalne skutki takiej decyzji”. Podważa to przepisy ramowej dyrektywy wodnej. Atrazynę należy uznać za priorytetową substancję niebezpieczną.

Poprawka 55
ZAŁĄCZNIK II
Załącznik X wiersz 12 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(12)	117-81-7	204-211-0	Ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP)	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(12)	117-81-7	204-211-0	Ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP)	X

Uzasadnienie

DEHP jest przemysłową substancją chemiczną, produkowaną w bardzo dużych ilościach i służącą niemal wyłącznie do zmiękczenia PVC. Występuje ona powszechnie w środowisku. DEHP oficjalnie klasyfikowany jest jako substancja toksyczna ze względu na zagrożenie rozrodczości. Komitet Naukowy Komisji Europejskiej stwierdził, że substancja ta jest dość trwała w glebie aerobowej i osadach oraz bardzo trwała w warunkach anaerobowych. Dlatego też należy ją uznać za priorytetową substancję niebezpieczną.

Poprawka 56
ZAŁĄCZNIK II
Załącznik X wiersz 13 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(13)	3340-54-1	206-354-4	Diuron	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(13)	3340-54-1	206-354-4	Diuron	X

Uzasadnienie

Diuron jest popularnym herbicydem, który wykorzystuje się na przykład do odchwaszczania torowisk kolejowych i odnośnie którego toczy się procedura dotycząca ogólnego ograniczenia zastosowania w UE. Diuron jest substancją rakotwórczą, toksyczną ze względu na zagrożenie rozrodczości oraz zanieczyszczającą wody gruntowe. Dlatego też należy ją uznać za priorytetową substancję niebezpieczną.

Poprawka 57
ZAŁĄCZNIK II
Załącznik X wiersz 20 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(20)	7439-92-1	231-100-4	Ołów i jego związki	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(20)	7439-92-1	231-100-4	Ołów i jego związki	X

Uzasadnienie

Ołów jest substancją trwałą, ulegającą bioakumulacji w mięczakach i bardzo toksyczną. Ołów został wpisany przez komisję OSPAR na listę substancji chemicznych wymagających działań priorytetowych, znajduje się on także wśród priorytetowych grup substancji szkodliwych dla Morza Bałtyckiego według konwencji HELCOM. Ołów należy uznać za priorytetową substancję niebezpieczną, stopniowo eliminując jego emisje i straty.

Poprawka 58
ZAŁĄCZNIK II
Załącznik X wiersz 22 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	X

Uzasadnienie

Naftalen jest przemysłową substancją chemiczną, wykorzystywaną między innymi w produkcji barwników i pigmentów, a także pestycydów. Naftalen posiada właściwości rakotwórcze i neurotoksyczne, może jednak również występować w przyrodzie. Ze względu na toksyczne oddziaływanie na organizmy wodne, nawet przy niskich stężeniach, naftalen należy uznać za priorytetową substancję niebezpieczną.

Poprawka 59
ZAŁĄCZNIK II
Załącznik X wiersz 25 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylofenol	
	140-66-9	-	(para-tert-oktylofenol)	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE2	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylofenol	X
	140-66-9	-	(para-tert-oktylofenol)	X

Or. fr/en

Uzasadnienie

Oktylofenol to stosunkowo tania substancja chemiczna wykorzystywana w przemyśle. Od 2005 r. zakazano stosowania go do rozpuszczania pestycydów. Oktylofenol jest jednak nadal stosowany w przemyśle do innych celów, mimo że ma prawdopodobnie działanie estrogenne. Komisja OSPAR wpisała go na listę substancji chemicznych wymagających działań priorytetowych. Ze względu na toksyczne oddziaływanie na organizmy wodne oktylofenol należy uznać za priorytetową substancję niebezpieczną.

Poprawka 60

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik X wiersz 27 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlorofenol	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlorofenol (PCP)	X

Uzasadnienie

Wykorzystanie PCP jako pestycydu jest już zabronione w UE, nadal jednak zezwala się na użycie PCP do konserwacji drewna oraz innych celów w zakładach przemysłowych. PCP jest

prawdopodobnie substancją rakotwórczą dla człowieka i działającą jak hormony. PCP został wpisany przez komisję OSPAR na listę substancji chemicznych wymagających działań priorytetowych, znajduje się on także wśród priorytetowych grup substancji szkodliwych dla Morza Bałtyckiego według konwencji HELCOM. Ze względu na toksyczne oddziaływanie na organizmy wodne PCP należy uznać za priorytetową substancję niebezpieczną.

Poprawka 61
ZAŁĄCZNIK II
Załącznik X wiersz 29 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(29)	122-34-9	204-535-2	Symazyna	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(29)	122-34-9	204-535-2	Symazyna	X

Uzasadnienie

Symazynę zaliczono do niższej kategorii – substancji priorytetowych – ze względów politycznych, a nie naukowych. Symazyna zaburza gospodarkę hormonalną, co daje uzasadniony powód do niepokoju. W swojej ocenie wpływu Komisja twierdzi, że w oparciu o ocenę ekspertów symazynę można uznać za priorytetową substancję niebezpieczną ze względu na „uzasadniony powód do niepokoju”. Później jednak powstrzymała się od tego kroku ze względu na „potencjalne skutki takiej decyzji”. Ośmiesza to przepisy ramowej dyrektywy wodnej. Symazynę należy uznać za priorytetową substancję niebezpieczną.

Poprawka 62
ZAŁĄCZNIK II
Załącznik X wiersz 31 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorobenzeny	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorobenzeny	X

Uzasadnienie

Trichlorobenzen wykazuje dość dużą trwałość i bioakumulacyjność, klasyfikowany jest jako substancja toksyczna, co daje uzasadniony powód do niepokoju. W swojej ocenie wpływu Komisja twierdzi, że w oparciu o ocenę ekspertów trichlorobenzen można uznać za priorytetową substancję niebezpieczną ze względu na „uzasadniony powód do niepokoju”. Później jednak powstrzymała się od tego kroku ze względu na „potencjalne skutki takiej decyzji”. Ośmiesza to przepisy ramowej dyrektywy wodnej. Trichlorobenzen należy uznać za priorytetową substancję niebezpieczną.

Poprawka 63
ZAŁĄCZNIK II
Załącznik X wiersz 33 (Dyrektywa 2000/60/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralina	

Poprawki Parlamentu

Numer	Numer CAS	Numer UE	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralina	X

Uzasadnienie

Trifluralina występuje w osadach i glebie, panuje również powszechna zgoda co do jej właściwości bioakumulacyjnych i toksycznych. Zgodnie z definicjami substancji niebezpiecznych, zawartymi w ramowej dyrektywie wodnej w art. 2 ust. 29, trifluralinę należy uznać za priorytetową substancję niebezpieczną.

Poprawka 64
ZAŁĄCZNIK II
Załącznik X wiersze od 33 a do 33 i (nowe)

Numer	Numer CAS	Numer UE ²	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(33a)	<i>nie dotyczy</i>	<i>xxx-xxx-x</i>	<i>Całkowite DDT¹</i>	<i>X</i>
(33b)	<i>50-29-3</i>	<i>200-024-3</i>	<i>para-para-DDT</i>	<i>X</i>
(33c)	<i>309-00-2</i>	<i>206-215-8</i>	<i>Aldryna</i>	<i>X</i>
(33d)	<i>60-57-1</i>	<i>200-484-5</i>	<i>Dieldryna</i>	<i>X</i>
(33e)	<i>72-20-8</i>	<i>200-775-7</i>	<i>Endryna</i>	<i>X</i>
(33f)	<i>465-73-6</i>	<i>207-366-2</i>	<i>Izodryna</i>	<i>X</i>
(33g)	<i>56-23-5</i>	<i>200-262-8</i>	<i>Czterochlorek węgla</i>	<i>X</i>
(33h)	<i>127-18-4</i>	<i>204-825-9</i>	<i>Tetrachloroetylen</i>	<i>X</i>
(33i)	<i>79-01-6</i>	<i>201-167-4</i>	<i>Trichloroetylen</i>	<i>X</i>

¹ *Całkowite DDT obejmuje sumę izomerów 1,1,1-trichloro-2,2 bis (p-chlorofenylo) etanu (numer CAS 50-29-3; numer UE 200-024-3); 1,1,1-trichloro-2 (o-chlorofenylo)-2-(p-chlorofenylo) etanu (numer CAS 789-02-6; numer UE 212-332-5); 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorofenylo) etylenu (numer CAS 72-55-9; numer UE 200-784-6); i 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorofenylo) etanu (numer CAS 72-54-8; numer UE 200-783-0).*

Poprawka 65
ZAŁĄCZNIK II
Załącznik X wiersze od 33 a do 33 at (nowe) (Dyrektywa 2000/60/WE)

Numer	Numer CAS	Numer UE ²	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(33a)	131-49-7	205-024-7	Amidotryzoat	(*****)
(33b)	1066-51-9	--	AMPA – kwas aminometylofosfonowy	X(*****)
(33c)	25057-89-0	246-585-8	Bentazon	X(*****)
(33e)	80-05-7		Bisfenol A	X(*****)
(33g)	92-88-6	202-200-5	4,4'-bifenol	X(*****)
(33i)	298-46-4	06-062-7	Kamazepam	(*****)
(33j)	23593-75-1	245-764-8	Klotrimazol	X(*****)
(33l)	84-74-2	201-557-4	Ftalan dibutylu (DBP)	X(*****)
(33m)	15307-86-5		Diklofenak	(*****)
(33o)	115-32-2	204-082-0	Dikofol	X(*****)
(33q)	67-43-6	200-652-8	DTPA – kwas dietyleno-triamino-pentaoctowy	X(*****)
(33r)	60-00-4	200-449-4	EDTA – kwas etyleno-diamino-tetraoctowy	X(*****)
(33s)	637-92-3	211-309-7	ETBE – eter etylowo-tert-butyłowy	X(*****)
(33u)	57-12-5		Wolny cyjanek	(*****)
(33v)	1071-83-6	213-997-4	Glyfosat	X(*****)
(33w)	1222-05-5	214-946-9	HHCB	X(*****)
(33x)	60166-93-0	262-093-6	Jopamidol	(*****)
(33y)	7085-19-0	230-386-8	Mekoprop (MCP)	X(*****)
(33aa)	36861-47-9	253-242-6	4-metylobenzylidenokamfora	X(*****)
(33ac)	81-14-1	201-328-9	Piżmo ketonowe	X(*****)
(33ad)	81-15-2	201-329-4	Piżmo ksylenowe	X(*****)
(33af)	1634-04-4	16-653-1	MTBE – eter metylowo-tert-butyłowy	X(*****)
(33ah)	81-04-9	201-317-9	1,5- naftalenodisulfonian	
(33ai)	5466-77-3	226-775-7	Metoksycynamonian oktylu	X(*****)
(33ak)			Związki perfluorowcowe (PFC)	X(*****)
	1763-23-1	217-179-8	Kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS)	
	2795-39-3	220-527-1	Sól potasowa	
	29081-56-9	249-415-0	Sól amonowa	
	29457-72-5	249-644-6	Sól litu	
	70225-39-5	-	Sól dietanolaminy (DEA)	
	335-67-1	206-397-9	Kwas perfluorooktanowy (PFOA)	
	3825-26-1	223-320-4	Perfluorooktan amonu (APFO)	
(33ap)	124495-18-7	--	Chinoksyfen (5,7-dichloro-4-(p-fluorofenoksy)chinolina)	X(*****)
(33ar)	79-94-7	201-236-9	Tetrabromobisfenol A (TBBP-A)	X(*****)
(33at)	21145-77-7	244-240-6	Tonalid (AHTN)	X(*****)

(*****) Ta substancja priorytetowa podlega kontroli w celu ewentualnego uznania jej za „priorytetową substancję niebezpieczną”. Komisja przedstawi Parlamentowi i Radzie wniosek w sprawie ostatecznej klasyfikacji nie później niż 12 miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla harmonogramu określonego w art. 16 dyrektywy 2000/60/WE dotyczącego wniosków Komisji w sprawie kontroli.

(*****) Substancję tę należy poddać przeglądowi w celu ewentualnego uznania jej za „substancję priorytetową”. Komisja przedstawi Parlamentowi i Radzie wniosek w sprawie ostatecznej klasyfikacji nie później niż 12 miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla harmonogramu określonego w art. 16 dyrektywy 2000/60/WE dotyczącego wniosków Komisji w sprawie kontroli.

UZASADNIENIE

Zaistnienie omawianej dyrektywy znajduje swoje uzasadnienie w wymogach określonych uregulowaniami dyrektywy ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej. W art. 16 wspomnianej dyrektywy ramowej wymieniono różnorakie obowiązki Komisji z zakresu konkretnych propozycji związanych ze zwalczaniem zanieczyszczenia wód niektórymi substancjami, stanowiącymi znaczne zagrożenie dla środowiska wodnego lub też mogącymi rozprzestrzenić się za jego pośrednictwem, a także z zakresu sporządzenia listy priorytetowych substancji niebezpiecznych oraz określenia norm koncentracji tychże substancji priorytetowych w wodach powierzchniowych, osadach, faunie i florze.

Owe środowiskowe normy jakości (EQS) odpowiadają koncentracji substancji zanieczyszczającej lub grupy substancji zanieczyszczających w wodzie, osadach, faunie i florze nieprzekraczalnej ze względu na konieczność ochrony zdrowia ludzkiego oraz środowiska (art. 2 pkt 35 dyrektywy ramowej). Omawiana dyrektywa określa limity koncentracji w wodach powierzchniowych 41 typów pestycydów, metali ciężkich i innych niebezpiecznych substancji chemicznych stanowiących znaczne zagrożenie dla wodnej fauny i flory oraz dla zdrowia ludzkiego. Komisja stwierdza, iż przeprowadzone zostały długotrwałe analizy możliwości wprowadzenia na szczeblu wspólnotowym specjalnych środków kontrolnych z zakresu substancji priorytetowych. Badania wpływu wykazały jednakże, jakoby tego rodzaju środki nie były uzasadnione w obecnym kontekście istnienia różnorodnych instrumentów wspólnotowych lub też rychłego przyjęcia takowych w celu redukcji emisji.

W związku z powyższym istotne jest wyjaśnienie związku pomiędzy oboma tekstami, a także wyeliminowanie niespójności. Należy między innymi dokonać oceny celów i proponowanych środków, tak by możliwe stało się ich osiągnięcie w świetle wymogów określonych zapisami dyrektywy ramowej oraz stwierdzenie ich adekwatności.

Sprawozdawczyni pragnie w tym miejscu podkreślić, iż przedmiotowa „dyrektywa córka” stanowi część ogólnego podejścia do zwalczania rozpowszechniania niektórych substancji kwalifikowanych w odniesieniu do wód powierzchniowych jako priorytetowe. Głównym celem tekstu nie jest więc ustanawianie kryteriów pitności wody.

Komisja nie przedstawiła środków kontroli zrzutów stwierdzając, że do tychże odnoszą się inne teksty (REACH, IPPC itp.). Niezależnie od sytuacji konieczne jest jednak upewnienie się, że wprowadzane środki nie wykluczają się wzajemnie lub nie zachodzą na siebie, a przede wszystkim, że nie istnieją źródła emisji, zrzutów czy też strat, które nie zostały objęte uregulowaniami, z zastrzeżeniem sytuacji szczególnych związanych ze zwyczajową i naturalną obecnością niektórych substancji.

Sprawozdawczyni starała się udzielić odpowiedzi na wszystkie wspomniane powyżej pytania, a także zgłębić problematykę zanieczyszczeń rozproszonych. Wzywa ona także Komisję do ustanowienia wspólnej metodologii gwarantującej adekwatny poziom ochrony oraz zapobieganie zaburzeniom konkurencji.

Projekt Komisji wprowadza rozróżnienie pomiędzy substancjami priorytetowymi a innymi substancjami zanieczyszczającymi. Ponieważ rozróżnienie to skutkuje jedynie konfuzją, sprawozdawczyni sugeruje przesunięcie przedmiotowych ośmiu „innych substancji zanieczyszczających” do kategorii substancji priorytetowych, a także ich zakwalifikowanie ze względu na istotne skutki jako priorytetowych substancji niebezpiecznych.

Istotne jest także zwrócenie uwagi na szczególnie przypadek obszarów portowych, jako że porty stanowią strefy, w których wyjątkowo często spotyka się zawiesiny związane z urobkiem z pogłębiania. Konieczne jest więc wypracowanie dla tych obszarów odpowiedniego rozwiązania.

Sprawozdawczyni zwraca się również do Komisji o ustosunkowanie się do kwestii zanieczyszczeń pochodzących z krajów trzecich.

W ostatniej kolejności sprawozdawczyni wskazuje na kwestie wymagające jej zdaniem podniesienia dyskusji. W trakcie konsultacji związanych z przygotowaniem niniejszego sprawozdania niektórzy z rozmówców dali wyraz swojemu zdziwieniu wynikającemu z niezgodności części norm EQS z metodologią określoną w dokumentach udostępnionych w ramach bazy CIRCA (*Communication & Information Resource Centre Administrator*).

W związku z powyższym sprawozdawczyni podkreśla konieczność przeprowadzenia debaty o charakterze technicznym z zakresu następujących substancji: benzenu, kadmu, heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu, rtęci, niklu, ołowiu, węglowodorów aromatycznych policyklicznych. Z uzyskanych informacji wynika w szczególności istnienie niezgodności norm EQS à 0,05 µg.L-1 dla merkurego, nieuwzględniających zatrucia wtórnego metylmerkurym, oraz à 0,2 µg.L-1 w przypadku kadmu.

Ewentualne wyłączenia z zakresu zastosowania omawianej dyrektywy zanieczyszczeń przypadkowych winny być spójne z postanowieniami dyrektywy ramowej w sprawie polityki wodnej, co wiąże się z koniecznością wprowadzenia przez Komisję odnośnych uszczegółowień.

1.3.2007

OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE
(COM(2006)0397 – C6-0243/2006 – 2006/0129(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Paul Rübig

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Ramowa dyrektywa wodna¹, przyjęta w 2000 r., określiła strategię na rzecz zapobiegania i kontroli zjawiska zanieczyszczenia wody przez substancje chemiczne. W przypadku wód powierzchniowych państwa członkowskie zostały zobowiązane do: zapobiegania pogarszaniu jakości wód powierzchniowych, zrealizowania celów w zakresie jakości środowiska naturalnego do roku 2015 oraz zaprzestania/stopniowego eliminowania zrzutów, emisji i strat „substancji priorytetowych” oraz „priorytetowych substancji niebezpiecznych” do roku 2025. Nie ustanowiono jednak w owym czasie dokładnych definicji „(niebezpiecznych) substancji priorytetowych” oraz „jakości środowiska naturalnego”. W 2001 r. Komisja wypełniła częściowo tę lukę, przedstawiając wykaz substancji wzbudzających szczególne zaniepokojenie² (33 „substancje priorytetowe”, z czego 25 to substancje potencjalnie niebezpieczne).

Niniejszy wniosek ma na celu wypełnienie pozostałej luki poprzez ustanowienie norm jakości środowiska (zarówno limitów maksymalnych, mających zapobiec krótkotrwałym, nieodwracalnym konsekwencjom, jak i maksymalnych limitów rocznych, mających zapobiec długofalowym i trwałym konsekwencjom), ustanawiając wykaz umożliwiający weryfikację realizacji celów w zakresie ograniczania i/lub zaprzestania zrzutów, emisji i strat substancji wzbudzających szczególny niepokój oraz wykaz 13 „priorytetowych substancji niebezpiecznych”.

Sprawozdawca pozytywnie ocenia omawiany wniosek. Woda jest ważnym zasobem

¹ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1.

² Dz.U. L 331 z 15.12.2000, str. 1.

naturalnym, wykorzystywanym w postaci wody pitnej oraz w przemyśle i rolnictwie, dlatego powinna być chroniona na potrzeby obecnego i przyszłych pokoleń. Zaproponowany wniosek ma ograniczyć koszty oczyszczania wody pitnej oraz zapewnić szersze możliwości sektorom przemysłowym dostarczającym bardziej ekologicznych technologii. Poza tym, dzięki uchynieniu 5 starszych dyrektyw, wniosek ten doprowadzi do ograniczenia obciążenia administracyjnego oraz do uproszczenia prawodawstwa, przyczyniając się tym samym do realizacji celów Unii Europejskiej w zakresie „poprawy otoczenia regulacyjnego”.

Sprawozdawca uważa jednak równocześnie, że ogromne wyzwania stojące przed przedstawicielami przemysłu, związane z niezbędnymi dodatkowymi inwestycjami, powinny pozostawać w odpowiedniej proporcji do tych pozytywnych aspektów.

Po pierwsze, ramowa dyrektywa wodna zawiera szczegółowe przepisy zapewniające elastyczność w zakresie przestrzegania wyżej wskazanych terminów i norm środowiskowych oraz możliwość stosowania odstępstw, ze względu na brak możliwości technicznych, nieproporcjonalnie wysokie koszty, uwarunkowania naturalne oraz potrzeby społeczno-ekonomiczne. Warunkiem uzyskania podwójnych korzyści w postaci lepszej ochrony i rozwoju gospodarczego jest dalsze wyjaśnienie prawnych aspektów stosowania tych przepisów w ramach wyznaczonych przez dyrektywę.

Ponadto wykaz substancji priorytetowych obejmuje także substancje występujące w przyrodzie. Stanowi to wyzwanie dla producentów w przemyśle wykorzystujących surowce naturalne, które zawsze zawierać będą śladowe ilości takich substancji – część z nich zostanie ostatecznie uwolniona wskutek praw termodynamiki i ograniczonych możliwości obecnie stosowanych technologii kontrolnych. W związku z tym większy nacisk kładzie się na wykorzystanie najlepszych dostępnych technologii, zgodnie z dyrektywą 96/61/WE.

Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wniosek nie przewiduje nowych mechanizmów kontroli emisji oraz zapewnia państwom członkowskim maksymalny możliwy zakres swobody przy wyborze środków wykonawczych na rzecz realizacji celów związanych z ochroną środowiska naturalnego. Równocześnie należy zaznaczyć, że w wyjątkowych przypadkach lepsze skutki mogą przynieść nowe działania na szczeblu wspólnotowym. Decyzje w tym zakresie powinny być podejmowane na podstawie wyników szeroko zakrojonych konsultacji z udziałem Komisji, państw członkowskich i zainteresowanych stron. Można tutaj skorzystać z procedury przewidzianej w art. 12 ramowej dyrektywy wodnej.

Należy wyważyć potrzeby związane z ochroną środowiska i prowadzeniem działalności gospodarczej. Z tej perspektywy z zadowoleniem przyjmuje się ustanowienie norm jakości środowiska (EQS), chroniących przez skutkami bezpośrednimi i pośrednimi, które przyczynią się zarówno do realizacji celów w zakresie ochrony, jak i zmniejszenia obciążeń dla państw członkowskich i gospodarki. Także w sytuacjach, w których jest zbyt wcześnie na określenie EQS, nie należy zarzucać przyjętej koncepcji. W podobnych przypadkach, jeżeli dane substancje wykazują właściwości bioakumulacyjne, zamiast wprowadzać EQS dotyczących potencjalnie zagrożonych przedziałów środowiska wodnego, należy objąć je monitoringiem w celu zapobieżenia poważnemu pogorszeniu stanu tych przedziałów, kontynuując równocześnie prace nad stworzeniem ogólnych, ochronnych EQS. Wniosek dotyczący dyrektywy wymaga wprowadzenia niezbędnych dostosowań pozwalających uregulować

nierozstrzygnięte kwestie związane z zastosowaniem EQS w odniesieniu do osadów oraz fauny i flory w ramach podejścia łączonego, z przejściowym charakterem takich EQS oraz nadrzędnym znaczeniem koncepcji ogólnych, ochronnych EQS.

Sprawozdawca sprzeciwia się wprowadzeniu całkowitego zakazu pogarszania stanu wód. Rozwiązanie takie wykraczałoby poza koncepcję zapobiegania pogarszaniu określoną w obowiązującym prawodawstwie wspólnotowym oraz uniemożliwiłoby trwałe gospodarowanie wodami.

Wreszcie, sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje praktyczne podejście przyjęte przez Komisję, polegające na wyznaczeniu jasnych, zharmonizowanych i wiążących standardów na szczeblu wspólnotowym, zapobiegając tym samym zniekształceniu rynku. Dotyczy to jednak także oceny stanu jakości wód oraz wykorzystania dopuszczalnych maksymalnych stężeń w ramach podejścia łączonego przyjętego w art. 10 ramowej dyrektywy wodnej. W obu przypadkach możliwe jest skorzystanie z szeregu metod praktycznej realizacji tych procedur, co może doprowadzić do zróżnicowanych rezultatów. Brak ustanowienia obowiązkowych, zharmonizowanych metod uniemożliwia zagwarantowanie równych szans. Szczególną uwagę należy poświęcić przypadkom, w których zaproponowanym EQS nie towarzyszą metody analityczne o dostatecznie niskich granicach oznaczalności.

POPRAWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Tekst proponowany przez Komisję¹

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1 PUNKT 4 PREAMBUŁY

(4) Od roku 2000 przyjęto wiele wspólnotowych aktów prawnych, które stanowią środki kontroli zanieczyszczeń zgodnie z **art. 16** dyrektywy 2000/60/WE w odniesieniu do poszczególnych substancji priorytetowych. Ponadto wiele środków ochrony środowiska wchodzi w zakres innego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego. W związku z tym należy nadać priorytetowe znaczenie wdrożeniu i przeglądowi obowiązujących instrumentów zamiast ustanawiania nowych instrumentów

(4) Od roku 2000 przyjęto wiele wspólnotowych aktów prawnych, które stanowią środki kontroli zanieczyszczeń zgodnie z **art. 16 ust. 6** dyrektywy 2000/60/WE w odniesieniu do poszczególnych substancji priorytetowych. Ponadto wiele środków ochrony środowiska wchodzi w zakres innego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego. W związku z tym należy nadać priorytetowe znaczenie wdrożeniu i przeglądowi obowiązujących instrumentów zamiast ustanawiania nowych

¹ Tekst dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

kontroli, które mogą powieścić już obowiązujące.

instrumentów kontroli, które mogą powieścić już obowiązujące.

Uzasadnienie

Zamiast ogólnego odwołania do art. 16, należy odnieść się do art. 16 ust. 6, przewidującego expressis verbis potrzebę stosowania opłacalnych i proporcjonalnych środków kontrolnych. Wykazy substancji zamieszczone w załączniku I i II zawierają substancje występujące w przyrodzie (np. metale), których śladowe ilości wykrywa się wszędzie. Aspekt ten wymaga podkreślenia, aby zapewnić możliwość praktycznej realizacji przewidzianych mechanizmów kontrolnych.

Poprawka 2 PUNKT 5 PREAMBUŁY

(5) W odniesieniu do kontroli emisji substancji priorytetowych ze źródeł punktowych i rozproszonych jak określono w art. 16 ust. 6 i 8 dyrektywy 2000/60/WE dla państw członkowskich najbardziej opłacalne i proporcjonalne wydaje się włączenie, tam gdzie to konieczne, obok wdrażania pozostałego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego, odpowiednich środków kontroli do programu działań opracowywanych dla każdego dorzecza zgodnie z **art. 11** dyrektywy 2000/60/WE.

(5) W odniesieniu do kontroli emisji substancji priorytetowych ze źródeł punktowych i rozproszonych jak określono w art. 16 ust. 6 i 8 dyrektywy 2000/60/WE dla państw członkowskich najbardziej opłacalne i proporcjonalne wydaje się włączenie, tam gdzie to konieczne, obok wdrażania pozostałego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego, odpowiednich środków kontroli do programu działań opracowywanych dla każdego dorzecza zgodnie z **art. 10 i 11** dyrektywy 2000/60/WE.

Uzasadnienie

Celem niniejszej poprawki jest uniknięcie podważania wymogów art. 10 ramowej dyrektywy wodnej, który przewiduje bardziej rygorystyczne kontrole emisji niezależnie od najlepszych dostępnych technologii, jeżeli jest to konieczne w celu spełnienia norm jakości środowiska (EQS).

Poprawka 3 PUNKT 5 A PREAMBUŁY (nowy)

5a) Jeżeli państwo członkowskie nie jest w stanie samodzielnie rozstrzygnąć zagadnienia, które wywiera wpływ na gospodarkę wodną, państwo to może zgłosić je Komisji zgodnie z art. 12 dyrektywy 2000/60/WE. Państwo członkowskie

powinno również móc zgłosić taką kwestię w przypadku, gdy bardziej opłacalne lub właściwe wydaje się zastosowanie środków wspólnotowych. W takim przypadku Komisja powinna uruchomić procedurę wymiany informacji między wszystkimi państwami członkowskimi, po czym, jeżeli lepszym rozwiązaniem okaże się działanie na szczeblu wspólnotowym, Komisja powinna opublikować sprawozdanie oraz zaproponować odpowiednie środki.

Poprawka 4
PUNKT 9 PREAMBUŁY

(9) Środowisko wodne może ulegać zanieczyszczeniu chemicznemu zarówno w krótkim jak i w długim czasie i dlatego przy ustanawianiu norm jakości środowiska należy opierać się na danych dotyczących zarówno ostrych jak i chronicznych skutków. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony środowiska wodnego i zdrowia ludzi, należy ustanowić średnie roczne normy jakości na poziomie zapewniającym ochronę przed długotrwałym narażeniem, a maksymalne dopuszczalne stężenia należy ustanowić na poziomie zapewniającym ochronę przed krótkotrwałym narażeniem.

(9) Środowisko wodne może ulegać zanieczyszczeniu chemicznemu zarówno w krótkim jak i w długim czasie i dlatego przy ustanawianiu norm jakości środowiska należy opierać się na danych dotyczących zarówno ostrych jak i chronicznych skutków. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony środowiska wodnego i zdrowia ludzi, należy ustanowić średnie roczne normy jakości na poziomie zapewniającym ochronę przed długotrwałym narażeniem, a maksymalne dopuszczalne stężenia należy ustanowić na poziomie zapewniającym ochronę przed krótkotrwałym narażeniem. ***Zgodnie z podejściem łączonym ustanowionym w art. 10 dyrektywy 2000/60/WE, harmonizacji wymaga zastosowanie maksymalnych dopuszczalnych stężeń, w szczególności traktowanie wartości izolowanych oraz procedura ustalania mechanizmów kontroli emisji.***

Uzasadnienie

Maksymalne dopuszczalne stężenia mogą ulegać znacznym odchyleniom wskutek uwzględnienia wartości izolowanych i nie odnoszą się one do danego okresu, lecz mają charakter skokowy. W związku z tym wszelkie próby oszacowania lub prognozy takich wartości, konieczne w procedurach udzielania zezwoleń na emisje, będą mało obiektywne. Aby zapewnić równe szanse, konieczne jest opracowanie zharmonizowanych zasad regulujących te kwestie.

Poprawka 5
PUNKT 18 A PREAMBUŁY (nowy)

(18a) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) oraz utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów przewiduje rewizję mającą na celu ocenę stosowności kryteriów identyfikacji substancji trwałych, bioakumulacyjnych i toksycznych. Komisja powinna odpowiednio zmienić załącznik X dyrektywy 2000/60/WE, jak tylko zmienione zostaną kryteria rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

¹ Dz.U. L 396 z 30.12.2006 str. 1

Uzasadnienie

Stwierdzono, że kryteria PBT zawarte w REACH są niedostateczne. Są one tak sztywne, że nie zidentyfikowano prawie żadnych substancji PBT. Niestety te same kryteria zostały zastosowane przy rewizji załącznika X dyrektywy 2000/60/WE. Gdy tylko kryteria dotyczące substancji PBT zawarte w REACH zostaną zmienione, Komisja powinna zmienić załącznik X.

Poprawka 6
ARTYKUŁ 2 USTĘP 2

2. Państwa członkowskie ***zapewniają, na podstawie monitorowania stanu wód przeprowadzanego zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE, że stężenia substancji wymienionych z częściami A i B załącznika I nie wzrastają w osadach oraz faunie i florze.***

2. Państwa członkowskie ***monitorują*** stężenia substancji wymienionych w częściach A i B załącznika I, ***w odpowiednich przypadkach w faunie i florze, osadach oraz zawiesinach stałych w przypadkach, gdy substancje te wykazują znaczną zdolność do akumulacji w tych przedziałach i jeżeli normy jakości środowiska dotyczące fazy wodnej,***

ustanowione w częściach A i B załącznika I, nie zapewniają dostatecznej ochrony organizmów przed zatruciem wtórnym lub organizmami bentosowymi. Państwa członkowskie gwarantują, że Stężenia monitorowanych substancji nie wzrastają znacząco w okresie przeglądu planu gospodarowania wodami w dorzeczu, przewidzianym w art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE.

W każdym razie państwa członkowskie obejmują monitoringiem heksachlorobenzen, heksachlorobutadien oraz rtęć metylową.

Uzasadnienie

Ogólne ochronne normy jakości środowiska (EQS) dotyczące stanu wód służą zasadzie ostrożności, lecz utrzymują koszty monitorowania i stosowania tychże norm na niższym poziomie. Jeżeli tego typu normy jakości środowiska nie są dostępne z tych samych powodów, które zostały wymienione powyżej, powinien obowiązywać zakaz „poważnego” pogorszenia się stanu tych przedziałów (tendencja zwykłowa stężenia) przy jednoczesnym monitorowaniu stężeń substancji priorytetowych w odpowiednich osadach, faunie i florze lub zawiesinach stałych. Całkowity zakaz pogorszenia uniemożliwiłby zrównoważone zarządzanie wodami i nie jest przewidziany ani w obecnym prawodawstwie UE dotyczącym wody, ani w samej ramowej dyrektywie wodnej.

Poprawka 7 ARTYKUŁ 2 USTĘP 4 A (nowy)

4a. 4a. Normy jakości środowiska wymienione w ust. 1 - 3 są bez uszczerbku dla wymogów dyrektywy Rady 98/83/WE ani art. 7 dyrektywy 2000/60/WE dotyczących partii wody wykorzystywanych do pozyskiwania pitnej, które mogą być bardziej rygorystyczne.

Uzasadnienie

Ważne jest, aby w przepisach wykonawczych zaznaczyć, że normy jakości środowiska nie naruszają konkretnych wymogów wspólnotowych w sprawie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Poprawka 8
ARTYKUŁ 2 USTĘP 5

5. Komisja **może**, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE **ustanowić** obowiązkowe metody obliczeniowe, o których mowa w **pkt 3** części C załącznika I do niniejszej dyrektywy.

5. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE **i w terminie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy, ustanawia** obowiązkowe metody obliczeniowe, **przynajmniej w zakresie kwestii**, o których mowa w części C załącznika I do niniejszej dyrektywy.

Uzasadnienie

Aby zagwarantować jednakowy poziom ochrony oraz zapobiec zniekształceniu konkurencji między państwami członkowskimi, niezbędne jest wyznaczenie obligatoryjnej metodologii. W celu uzupełnienia odpowiednich zapisów w art. 8 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE, ustanowiony zostaje sztywny termin na określenie tych metod.

Poprawka 9
ARTYKUŁ 3 USTĘP 1

1. Państwa członkowskie wyznaczają przejściowe obszary przekroczenia, w których stężenie jednej lub kilku substancji zanieczyszczających może przekroczyć odpowiednie normy jakości środowiska, o ile nie **ma to wpływu na zgodność** pozostałego akwenu wody powierzchniowej z tymi normami.

1. Państwa członkowskie wyznaczają przejściowe obszary przekroczenia, w których stężenie jednej lub kilku substancji zanieczyszczających może przekroczyć odpowiednie normy jakości środowiska, o ile nie **przeszkadza to zgodności** pozostałego akwenu wody powierzchniowej z tymi normami.

Uzasadnienie

Należy wprowadzić wyraźny zapis, że najważniejsza jest zgodność z celami dyrektywy 2000/60/WE. Słowo „przeszkadza” zostało już użyte w porównywalnym zapisie w art. 4 ust. 8 tej dyrektywy.

Poprawka 10
ARTYKUŁ 4 USTĘP 1

1. Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art. 5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE i rozporządzenia (WE) nr 166/2006, państwa członkowskie opracowują wykaz emisji, zrzutów i strat wszystkich substancji

1. Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art. 5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE i rozporządzenia (WE) nr 166/2006, państwa członkowskie opracowują wykaz emisji, zrzutów i strat wszystkich substancji

priorytetowych i substancji zanieczyszczających wymienionych w częściach A i B załącznika I dla każdego dorzecza lub jego części znajdujących się na ich terytorium.

priorytetowych i substancji zanieczyszczających wymienionych w częściach A i B załącznika I dla każdego dorzecza lub jego części znajdujących się na ich terytorium, **w tym źródeł emisji, zrzutów i strat oraz odpowiednie mapy.**

Państwa członkowskie ujmują w wykazie wszystkie środki kontroli emisji podjęte w następstwie emisji, zrzutów i strat substancji priorytetowych oraz substancji zanieczyszczających.

Uzasadnienie

Należy wyraźnie określić, że wykaz powinien zawierać źródła emisji, zrzutów i strat substancji priorytetowych oraz innych substancji zanieczyszczających. Powinny być one ujmowane w wykazie w celu większej przejrzystości.

Ze względu na zobowiązania państw członkowskich dotyczące zmniejszenia lub zaprzestania emisji, zrzutów lub strat substancji priorytetowych, ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt iv) dyrektywy 2000/60/WE, państwa członkowskie powinny ująć w swym wykazie informację dotyczącą tych środków.

Poprawka 11

ARTYKUŁ 4 USTĘP 2 AKAPIT DRUGI A (nowy)

Państwa członkowskie mogą wykorzystać do przygotowania wykazów informacje dotyczące emisji, zrzutów i strat zgromadzone od daty wejścia w życie dyrektywy 2000/60/WE, o ile takie informacje spełniają te same wymogi jakościowe, które muszą spełniać informacje, o których mowa w ust. 1.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedstawienia wyników „wcześniejszych działań”. Przy ocenie postępów Komisja powinna uwzględniać także te dodatkowe informacje.

Poprawka 12
ARTYKUŁ 4 USTĘP 5 AKAPIT PIERWSZY A (nowy)

***Przy dokonywaniu tego sprawdzenia
Komisja uwzględnia:***

- wykonalność techniczną i proporcjonalność;***
- zastosowanie najlepszych dostępnych technik;***
- występowanie naturalnego stężenia w terenie.***

Uzasadnienie

Przy ocenie postępów państw członkowskich w realizacji celu określonego w art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt iv) dyrektywy 2000/60/WE, Komisja uwzględnia czynniki ograniczające zakres możliwych środków.

Poprawka 13
ARTYKUŁ 4 USTĘP 6A (nowy)

6a. Jeżeli środki na rzecz realizacji celu wymienionego w art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt iv) dyrektywy 2000/60/WE są technicznie niewykonalne lub nieproporcjonalnie kosztowne, państwa członkowskie mogą zastosować właściwe przepisy art. 4 ust. 4 i ust. 5 tej dyrektywy.

Uzasadnienie

W związku obecnym brzmieniem wniosku, należy wyjaśnić kwestię zastosowania art. 4 ust. 4 i 5 dyrektywy 2000/60/WE w zakresie realizacji celu określonego w art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt iv).

Poprawka 14
ARTYKUŁ 4A (nowy)

Artykuł 4a

Nowe wspólnotowe mechanizmy kontroli emisji

1. W przypadku, gdy na mocy art. 12 ust. 1 dyrektywy 2006/60/WE państwo członkowskie zgłasza kwestię, która nie

może być rozwiązana na szczeblu państwa członkowskiego, lub też zgłasza, że zastosowanie środków wspólnotowych wydaje się bardziej oszczędną i właściwą metodą rozwiązania danego problemu, Komisja organizuje procedurę wymiany informacji ze wszystkimi państwami członkowskimi oraz właściwymi zainteresowanymi stronami w celu oceny, czy działania wspólnotowe są konieczne lub byłyby bardziej oszczędne i odpowiednie, a następnie publikuje sprawozdanie z tej oceny, które przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2. Jeżeli sprawozdanie Komisji potwierdzi potrzebę oszczędności lub właściwości działań wspólnotowych, Komisja proponuje odpowiednie środki w terminie dwóch lat od daty publikacji tego sprawozdania.

Uzasadnienie

Z zadowoleniem przyjmuje się decyzję Komisji o nieproponowaniu w niniejszej dyrektywie nowych wspólnotowych mechanizmów kontroli emisji zgodnie z art. 16 ust. 6 dyrektywy 2000/60/WE. Jednakże procedura przewidziana w art. 12 dyrektywy 2000/60/WE stanowi dodatkową możliwość do wykorzystania w przypadku specyficznych problemów. W niniejszej poprawce podkreślono możliwość skorzystania z tej procedury, określając szczegółowo jej przebieg.

PROCEDURA

Tytuł	Normy jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej
Odsyłacze	COM(2006)0397 - C6-0243/2006 - 2006/0129(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa	ENVI
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	ITRE 5.9.2006
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Paul Rübig 4.10.2006
Rozpatrzenie w komisji	27.11.2006 19.12.2006 27.2.2007
Data przyjęcia	27.2.2007
Wynik głosowania końcowego	+: 32 -: 4 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jan Březina, Philippe Busquin, Jorgo Chatzimarkakis, Pilar del Castillo Vera, Den Dover, Lena Ek, Adam Gierek, Norbert Glante, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein Mintz, Erna Hennicot-Schoepges, Ján Hudacký, Werner Langen, Eugenijus Maldeikis, Eluned Morgan, Reino Paasilinna, Atanas Paparizov, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Alexander Alvaro, Danutė Budreikaitė, Philip Dimitrov Dimitrov, Robert Goebbels, Satu Hassi, Gunnar Hökmark, Esko Seppänen, Lambert van Nistelrooij

25.1.2007

OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE
(COM(2006)0397 – C6-0243/2006 – 2006/0129(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Bernadette Bourzai

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Dlaczego Komisja Europejska złożyła wniosek?

Ramowa dyrektywa wodna (RDW) przyjęta w grudniu 2000 r. ma na celu zapobieganie dodatkowemu pogorszeniu jakości wód oraz poprawę ochrony środowiska wodnego. Zmierza do ogólnego przeciwdziałania zanieczyszczeniu i przewiduje w tym kontekście stopniową redukcję zanieczyszczenia substancjami chemicznymi, w szczególności wstrzymanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutów, emisji oraz wycieków substancji priorytetowych i priorytetowych substancji niebezpiecznych, które przedstawiają znaczne ryzyko dla środowiska wodnego lub stanowią zagrożenie za jego pośrednictwem.

Polityka w dziedzinie wody jest realizowana w oparciu o plany gospodarowania wodami w dorzeczu. Państwa członkowskie podejmują działania niezbędne do zapobiegania pogarszaniu się stanu wód powierzchniowych oraz do przywracania i poprawy ich jakości.

Celem wniosku - zgodnie z art. 16 ust. 7 RDW - jest sprawdzenie poziomu ochrony i zagwarantowanie uzyskania wysokiego poziomu ochrony poprzez ustanowienie **norm jakości środowiska (EQS)** w dziedzinie gospodarki wodnej, tj. odpowiednich stężeń progowych, aby w oparciu o informacje dotyczące toksyczności, trwałości i zdolności substancji do bioakumulacji oraz o dane dotyczące zachowania danej substancji w środowisku chronić człowieka, florę i faunę.

Normy jakości środowiska mają na celu nie tylko ochronę i poprawę jakości środowiska, lecz również harmonizację warunków ekonomicznych na rynku wewnętrznym, ponieważ między normami obowiązującymi na poziomie poszczególnych państw członkowskich występują znaczne różnice.

Substancje zanieczyszczające pochodzenia rolniczego

Substancje zanieczyszczające mogą być wprowadzane do środowiska naturalnego poprzez różne źródła: rolnictwo, przemysł (metale ciężkie, rozpuszczalniki itp.), spalanie itp.

Opinia Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi skupia się na substancjach zanieczyszczających pochodzenia rolniczego, a dokładniej na pestycydach, ponieważ azotany nie są ujęte we wniosku w sprawie dyrektywy.

Pestycydy często uznawane są za przyczynę pogarszania się stanu jakości wód powierzchniowych i wód przybrzeżnych z racji długiego okresu utrzymywania się w środowisku naturalnym i możliwości przemieszczania na dużych odległościach. Ponadto w przypadku pestycydów chodzi o zanieczyszczenie z rozproszonych źródeł, trudne do ograniczenia, jako że zagrożenie powstaje w wyniku spływania wód, bezpośrednich wycieków do gruntu i powietrza, obmywania roślin przez deszcze itd.

Na wykazie substancji priorytetowych (załącznik 1 część A) znajduje się wiele pestycydów: pozycja 1, 3, 8, 9, 13, 14, 17, 18, 19, 26, 27, 29, 33. Niektóre nie są już stosowane w rolnictwie, jednak nadal stwierdza się ich obecność w osadach niektórych rzek. Osiem innych substancji zanieczyszczających, o których mowa we wniosku dyrektywy (załącznik 1 część B), to również pestycydy.

W związku z utrzymującą się nadmierną ilością pestycydów w środowisku wodnym należy w ramach działalności rolnej w pierwszej kolejności promować produkty niestwarzające zagrożenia dla środowiska, najefektywniejsze techniki stosowania, tworzenie stref buforowych między polami a ciekami wodnymi, ograniczanie znoszenia pestycydów podczas oprysków itp. Powyższe kwestie będą w dużej mierze omawiane w przyjmowanych obecnie dokumentach dotyczących pestycydów.

Stanowisko sprawozdawczyni

Nie można rozpatrywać wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej w sposób odizolowany, ponieważ spora liczba środków ochrony środowiska naturalnego wchodzi w zakres stosowania przepisów wspólnotowych obowiązujących lub obecnie przyjmowanych.

Należy zatem zwrócić uwagę, aby nie powstawały sprzeczności między celami a postanowieniami pozostałych przepisów wspólnotowych oraz aby nie uprzedzać przepisów, które zostaną przyjęte w najbliższych miesiącach i w ten sposób każdy element układanki dokładnie pasował do pozostałych.

Należy również uwzględnić obowiązujące przepisy, takie jak dyrektywa 80/778/EWG w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, dyrektywa 91/414/EWG dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, dyrektywa IPPC (w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania (kontroli) zanieczyszczeń) z 1996 r., ramowa

dyrektywa wodna (2000/60/WE) oraz obecnie przyjmowane dokumenty, takie jak dyrektywa REACH, strategia tematyczna w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów, dyrektywa w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów, rewizja dyrektywy w sprawie pestycydów.

Obecnie trudno jednak stwierdzić, czy wdrożenie pozostałych przepisów wspólnotowych pozwoli na osiągnięcie celów ramowej dyrektywy wodnej lub też czy nadal konieczne będzie przyjęcie środków na poziomie Wspólnoty. Należałoby zatem wziąć pod uwagę dokonanie formalnej oceny obowiązującego prawa, aby wyeliminować luki i zaproponować ulepszenia oraz promować rzeczywiste zintegrowane podejście w ramach europejskiej polityki wodnej a w szerszym ujęciu w ramach europejskiej polityki ochrony środowiska.

Komisja europejska zdecydowała się na przedstawienie wniosku, który ogranicza się do ustanowienia norm jakości środowiska zharmonizowanych na poziomie Wspólnoty i nie wprowadza dodatkowych „kontroli emisji” w porównaniu do obowiązującego prawa wspólnotowego. W ten sposób pozostawia w gestii państw członkowskich określenie zasad krajowych dotyczących innych substancji zanieczyszczających. Rozwiązanie to, które Komisja przedstawia jako rozwiązanie najbardziej elastyczne, proporcjonalne i korzystne z ekonomicznego punktu widzenia, może być skrytykowane z tej racji, że Komisja w celu uzasadnienia ustanowienia wspólnotowych norm jakości środowiska podkreśla właśnie argument dotyczący korzyści wynikających z harmonizacji warunków ekonomicznych oraz argument redukcji kosztów administracyjnych państw członkowskich.

Normy jakości środowiska dotyczą wód śródlądowych (rzeki, jeziora itp.) oraz wód przejściowych (wody przybrzeżne). Zgodnie z art. 16 ust. 7 RDW Komisja jest zobowiązana do „przedkładania propozycji norm jakości mających zastosowanie do stężeń substancji priorytetowych w wodach powierzchniowych, osadach lub w faunie i florze”.

Otóż przedstawiony wniosek skupia się na wodach powierzchniowych, ponieważ zdaniem Komisji brak jest wyczerpujących i wiarygodnych informacji na temat stężenia substancji priorytetowych w faunie i florze oraz w osadach, z wyjątkiem przypadku trzech substancji. Zatem to znów państwa członkowskie będą musiały uzupełnić normy jakości środowiska obowiązujące na poziomie Wspólnoty, jednakże nasuwa się tu pytanie o środki, jakimi będą dysponować w tym celu.

Nie jest to słuszną decyzją, ponieważ wiele substancji zanieczyszczających odkłada się i gromadzi w korytach rzek, prowadząc w ten sposób do ryzyka infiltracji, co oznacza zanieczyszczenie wód podziemnych, i szerokiego rozprzestrzenienia substancji zanieczyszczających, niekiedy aż do strefy przybrzeżnej, gdy rzeki są pogłębiane.

Sprawozdawczyni zauważa również, że nie przewidziano ewentualnych interakcji między substancjami i ich aglomeratami.

Sprawozdawczyni wyraża zaniepokojenie z powodu pozostawienia w gestii państw członkowskich określenia przejściowych obszarów przekroczenia stężeń. Przyjęto, że to przedsiębiorstwa przemysłowe budują oczyszczalnie i stacje unieszkodliwiania swoich odpadów zgodnie z obowiązującymi standardami, więc takie odstępstwo nie wydaje się konieczne. Jeśli chodzi o działalność rolną, trudności może sprawić określenie konkretnych miejsc zrzutu.

Określono dwa rodzaje ujednoliconych norm jakości środowiska: normy jakości środowiska w postaci maksymalnego dopuszczalnego stężenia, a więc odnoszące się do krótkoterminowych zanieczyszczeń, oraz normy jakości środowiska w postaci średniej rocznej.

Okres referencyjny dla pomiaru wartości, które zostaną umieszczone w wykazach, obejmuje jeden rok, a w przypadku pestycydów trzy lata, ponieważ stosowane dawki i wycieki do środowiska zmieniają się z roku na rok w zależności od warunków klimatycznych.

Należy jednak pamiętać, że ryzyko zanieczyszczenia jest największe, gdy substancja priorytetowa stosowana jest regularnie w tym samym miejscu i czasie, co dzieje się właśnie w przypadku pestycydów stosowanych w rolnictwie przede wszystkim w okresie od marca do września. Pogorszenie stanu ekosystemów może być nieodwracalne lub związane z dużymi szkodami w okresie najbardziej nasilonego stosowania pestycydów. Zatem należałoby dla pestycydów przyjąć średnią z trzech lat, jednakże jako średnią stężeń z okresu ich stosowania.

Wreszcie, biorąc pod uwagę, że zrzuty, emisje oraz wycieki substancji priorytetowych powinny być stopniowo redukowane lub wstrzymywane, konieczne jest, aby państwa członkowskie podczas sporządzania swoich wykazów opracowywały również stosowny harmonogram działań na rzecz osiągnięcia tego celu.

POPRAWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Tekst proponowany przez Komisję¹

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1 PUNKT 1 A PREAMBUŁY (nowy)

(1a) Zgodnie z art. 174 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską polityka Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w środowisku w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.

¹ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

Poprawka 2
PUNKT 1 A PREAMBUŁY (nowy)

(1a) W celu zapewnienia dobrej jakości wody niezbędne jest odpowiednio prowadzone drobne rolnictwo ekologiczne.

Poprawka 3
PUNKT 4 A PREAMBUŁY (nowy)

(4a) Dyrektywa 2000/60/WE zawiera w art. 11 (program środków działania) ust. 2 oraz w części B załącznika VI otwarty wykaz środków dodatkowych, które mogą zostać przyjęte przez państwa członkowskie jako część programu środków działania, m.in.:

- instrumenty prawne,***
- instrumenty administracyjne oraz***
- wynegocjowane porozumienia dotyczące ochrony środowiska.***

Uzasadnienie

Poza instrumentami prawnymi należy wymienić również środki „dodatkowe” ujęte w art. 11 ust. 4 i w części B załącznika VI ramowej dyrektywy wodnej (2000/60/WE) jako potencjalne rozwiązania w przypadkach częstego przekraczania wartości granicznych, ponieważ w większej mierze dobrowolne, zachęcające środki niejednokrotnie są skuteczniejsze, niż podejście ściśle prawne. Przyczyni się to do rozszerzenia wspólnej podstawy dyrektywy jako takiej, a ogółem - prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska.

Poprawka 4
PUNKT 5 A PREAMBUŁY (nowy)

(5a) Ponieważ większość pozostałych przepisów wspólnotowych nie została jeszcze w pełni przyjęta i wdrożona, trudno jest obecnie stwierdzić, czy wdrożenie tych polityk pozwoli na osiągnięcie celów ramowej dyrektywy wodnej lub też czy

nadal konieczne będzie przyjęcie innego środka na poziomie Wspólnoty. W związku z powyższym przydatne byłoby dokonanie formalnej oceny spójności i skuteczności całego prawodawstwa wspólnotowego, które w sposób bezpośredni lub pośredni przyczynia się do dobrej jakości wód.

Poprawka 5
PUNKT 7 PREAMBUŁY

(7) Z punktu widzenia interesów Wspólnoty i w celu osiągnięcia skutecznej regulacji dotyczącej ochrony wód powierzchniowych, należy ustanowić normy jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających, zaklasyfikowanych jako substancje priorytetowe na poziomie Wspólnoty i pozostawić państwom członkowskim ustanowienie *w miarę potrzeb* na poziomie krajowym przepisów dla pozostałych substancji zanieczyszczających podlegających stosownym przepisom prawa wspólnotowego. Niemniej jednak osiem substancji zanieczyszczających, które objęte są zakresem dyrektywy Rady z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG i należą do grupy substancji, dla których należy osiągnąć dobry status chemiczny do roku 2015, nie zostało umieszczone w wykazie substancji priorytetowych. Wspólne normy ustanowione dla tych substancji zanieczyszczających okazały się jednak przydatne i należy utrzymać regulację tych norm na poziomie Wspólnoty.

(7) Z punktu widzenia interesów Wspólnoty i w celu osiągnięcia skutecznej regulacji dotyczącej ochrony wód powierzchniowych, należy ustanowić normy jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających, zaklasyfikowanych jako substancje priorytetowe na poziomie Wspólnoty i pozostawić państwom członkowskim ustanowienie *(skreślenie)* na poziomie krajowym przepisów dla pozostałych substancji zanieczyszczających podlegających stosownym przepisom prawa wspólnotowego. Niemniej jednak osiem substancji zanieczyszczających, które objęte są zakresem dyrektywy Rady z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG i należą do grupy substancji, dla których należy osiągnąć dobry status chemiczny do roku 2015, nie zostało umieszczone w wykazie substancji priorytetowych. Wspólne normy ustanowione dla tych substancji zanieczyszczających okazały się jednak przydatne i należy utrzymać regulację tych norm na poziomie Wspólnoty.

Poprawka 6
PUNKT 10 PREAMBUŁY

(10) Z powodu braku wyczerpujących i

(10) Z powodu braku wyczerpujących i

wiarygodnych informacji na poziomie Wspólnoty na temat stężenia substancji priorytetowych w faunie i florze oraz osadach, a także ponieważ informacje na temat wód powierzchniowych wydają się stanowić wystarczającą podstawę do zapewnienia wszechstronnej ochrony i skutecznej kontroli zanieczyszczeń, ustanowienie wartości norm jakości środowiska powinno na tym etapie ograniczać się tylko do wód powierzchniowych. W odniesieniu do heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci nie można jednak zapewnić ochrony przed pośrednimi skutkami i zatruciem wtórnym jedynie poprzez ustanowienie norm jakości środowiska dla wód powierzchniowych na poziomie Wspólnoty. W związku z tym, w tych przypadkach należy ustanowić normy jakości środowiska dla fauny i flory. ***Aby pozwolić państwom członkowskim na zastosowanie podejścia elastycznego w zależności od ich strategii monitorowania, powinny one mieć możliwość albo monitorowania wspomnianych norm jakości środowiska i sprawdzania zgodności z nimi u fauny i flory, lub zamiany ich na normy jakości środowiska dla wód powierzchniowych. Ponadto, do państw członkowskich należy ustanowienie, tam gdzie to konieczne, norm jakości środowiska dla osadów lub fauny i flory i stosowne uzupełnienie norm jakości środowiska ustanowionych na poziomie Wspólnoty. Ponadto, ponieważ osady oraz fauna i flora pozostają ważnymi matrycami dla monitorowania niektórych substancji przez państwa członkowskie w celu oceny długoterminowych skutków działalności człowieka oraz tendencji, państwa członkowskie powinny zapewnić, że istniejące poziomy skażenia fauny i flory oraz osadów nie będą wzrastać.***

wiarygodnych informacji na poziomie Wspólnoty na temat stężenia substancji priorytetowych w faunie i florze oraz osadach, a także ponieważ informacje na temat wód powierzchniowych wydają się stanowić wystarczającą podstawę do zapewnienia wszechstronnej ochrony i skutecznej kontroli zanieczyszczeń, ustanowienie wartości norm jakości środowiska powinno na tym etapie ograniczać się tylko do wód powierzchniowych. W odniesieniu do heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci nie można jednak zapewnić ochrony przed pośrednimi skutkami i zatruciem wtórnym jedynie poprzez ustanowienie norm jakości środowiska dla wód powierzchniowych na poziomie Wspólnoty. W związku z tym, w tych przypadkach należy ustanowić normy jakości środowiska dla fauny i flory. ***W przypadku pozostałych substancji*** do państw członkowskich należy ***opracowanie specjalnych programów monitorowania*** dla osadów lub fauny i flory. ***Ponieważ*** osady oraz fauna i flora pozostają ***w istocie*** ważnymi matrycami dla monitorowania niektórych substancji przez państwa członkowskie w celu oceny długoterminowych skutków działalności człowieka oraz tendencji, państwa członkowskie powinny zapewnić, że istniejące poziomy skażenia fauny i flory oraz osadów nie będą wzrastać.

Poprawka 7
ARTYKUŁ 2 USTĘP 1 AKAPIT 1

1. Państwa członkowskie zapewniają, że skład wód powierzchniowych jest zgodny z normami jakości środowiska dla substancji priorytetowych, wyrażonymi w postaci średniej rocznej oraz maksymalnego dopuszczalnego stężenia jak ustanowiono w części A załącznika I oraz normami jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających wymienionych w części B załącznika I.

1. Państwa członkowskie zapewniają, że skład wód powierzchniowych jest zgodny z normami jakości środowiska dla substancji priorytetowych, wyrażonymi w postaci średniej rocznej ***lub w postaci średniej z okresu stosowania dla substancji objętych zakresem dyrektywy 91/414/EWG i 2003/53/WE¹*** oraz maksymalnego dopuszczalnego stężenia jak ustanowiono w części A załącznika I, *a także zgodnie* normami jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających wymienionych w części B załącznika I.

¹ Dyrektywa 2003/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniająca po raz dwudziesty szósty dyrektywę Rady 76/769/EWG odnoszącą się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 178 z 17.7.2003, str. 24).

Uzasadnienie

Przy obliczaniu średniej należy uwzględnić, że stosowanie pestycydów w rolnictwie ma charakter sezonowy oraz że w przypadku wód przejściowych poziom stężenia substancji zanieczyszczających zmienia się znacznie w zależności od objętości wód przejściowych. Ponieważ zwykle w miesiącach letnich brak jest opadów, pierwsze deszcze są znacznie obfitsze.

Poprawka 8
ARTYKUŁ 2 USTĘP 1 AKAPIT 2 A (nowy)

Państwa członkowskie poprawiają stan dostępnej wiedzy i danych na temat źródeł substancji priorytetowych oraz dróg zanieczyszczeń w celu zbadania możliwości ukierunkowanych i skutecznych kontroli.

Poprawka 9
ARTYKUŁ 2 USTĘP 1 A (nowy)

1a. Jeżeli ciek wodny płynie przez więcej niż jedno państwo członkowskie, należy zorganizować koordynowanie programów monitorujących i wykazów krajowych w celu zapobieżenia ujemnym skutkom w państwach leżących w dole cieków wodnych.

Poprawka 10
ARTYKUŁ 2 USTĘP 3A (nowy)

3a) Państwa członkowskie wykonują postanowienia dyrektywy Rady 98/83/WE w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ¹ i zarządzają wodami powierzchniowymi wykorzystywanymi do poboru wody pitnej zgodnie z art. 7 dyrektywy 2000/60/WE. Stosownie do tych wymogów w odniesieniu do większości substancji istnieje obowiązek przestrzegania norm bardziej rygorystycznych niż normy jakości środowiska.

¹ Dz.U. L 330 z 5.12.1998 Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr° 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

Poprawka 11
ARTYKUŁ 3

Artykuł 3

skreślony

Przejściowy obszar przekroczenia

1. Państwa członkowskie wyznaczają przejściowe obszary przekroczenia, w których stężenie jednej lub kilku substancji zanieczyszczających może przekroczyć odpowiednie normy jakości środowiska, o ile nie ma to wpływu na zgodność pozostałego akwenu wody powierzchniowej

z tymi normami.

2. Państwa członkowskie wytyczają w każdym przypadku zakres części wód powierzchniowych w sąsiedztwie punktów zrzutu, które mają być zaklasyfikowane jako przejściowe obszary przekroczenia, uwzględniając odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego.

Państwa członkowskie włączają opis każdego wytyczonego obszaru do planów gospodarowania wodami w dorzeczach, o których mowa w art. 13 dyrektywy 2000/60/WE.

3. Państwa członkowskie dokonują przeglądu pozwoleń, o których mowa w dyrektywie 96/61/WE lub uprzedniej regulacji, o której mowa w art. 11 ust. 3 lit. g) dyrektywy 2000/60/WE w celu stopniowego zmniejszenia zasięgu każdego przejściowego obszaru przekroczenia, o którym mowa w ust. 1, wytyczonego w części wód narażonej na zrzuty substancji priorytetowych.

4. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE ustanowić metodę którą państwa członkowskie powinny stosować w celu określenia przejściowego obszaru przekroczenia.

Poprawka 12
ARTYKUŁ 4 USTĘP 1A (nowy)

1a. Państwa członkowskie opracowują specjalne programy monitorowania dla osadów oraz fauny i flory ustalające analizowane gatunki i substancje, przy czym wyniki przedstawiane są zgodnie ze zmiennością sezonową organizmów..

Poprawka 13
ARTYKUŁ 4 USTĘP 2 AKAPIT 2

Niemniej jednak dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia z lat 2007, 2008 i 2009.

Niemniej jednak dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia **zasadniczych okresów** z lat 2007, 2008 i 2009.

Uzasadnienie

Przy obliczaniu średniej należy uwzględnić, że stosowanie pestycydów w rolnictwie ma charakter sezonowy oraz że w przypadku wód przejściowych poziom stężenia substancji zanieczyszczających zmienia się znacznie w zależności od objętości wód przejściowych. Ponieważ zwykle w miesiącach letnich brak jest opadów, pierwsze deszcze są znacznie obfitsze.

Poprawka 14
ARTYKUŁ 4 USTĘP 4 AKAPIT 2

Okres referencyjny dla ustalenia wartości w uaktualnionych wykazach wynosi rok przed planowaną datą zakończenia analizy. Dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia z trzech lat przed planowaną datą zakończenia analizy.

Okres referencyjny dla ustalenia wartości w uaktualnionych wykazach wynosi rok przed planowaną datą zakończenia analizy. Dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia **zasadniczych okresów** z trzech lat przed planowaną datą zakończenia analizy.

Uzasadnienie

Przy obliczaniu średniej należy uwzględnić, że stosowanie pestycydów w rolnictwie ma charakter sezonowy oraz że w przypadku wód przejściowych poziom stężenia substancji zanieczyszczających zmienia się znacznie w zależności od objętości wód przejściowych. Ponieważ zwykle w miesiącach letnich brak jest opadów, pierwsze deszcze są znacznie obfitsze.

Poprawka 15
ARTYKUŁ 4 USTĘP 4A (nowy)

4a. Biorąc pod uwagę, że zrzuty, emisje oraz wycieki substancji priorytetowych powinny być stopniowo redukowane lub

wstrzymywane, konieczne jest, aby państwa członkowskie do swoich wykazów załączały stosowny harmonogram działań na rzecz osiągnięcia tych celów.

Poprawka 16
ARTYKUŁ 4 USTĘP 5

5. Komisja sprawdza osiągnięcie zgodności emisji, zrzutów i strat podanych w wykazie do roku 2025 ze zobowiązaniami redukcji lub zaprzestania określonymi w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE.

5. Komisja sprawdza osiągnięcie zgodności emisji, zrzutów i strat podanych w wykazie do roku 2025 ze zobowiązaniami redukcji lub zaprzestania określonymi w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE.

Komisja proponuje konkretne śródkresowe środki, jeżeli stwierdzi, że środki zawarte w niniejszej dyrektywie nie są stosowane lub że nie zostały osiągnięte jej cele.

Poprawka 17
ARTYKUŁ 4 USTĘP 6

6. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE ustanowić metodę sporządzania wykazów, do stosowania przez państwa członkowskie.

6. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE, *ustanawia specyfikacje techniczne na potrzeby analiz oraz* metodę sporządzania wykazów, do stosowania przez państwa członkowskie.

Poprawka 18
ARTYKUŁ 4A (nowy)

Artykuł 4a

Kontrola stosowania

W przypadku częstego przekraczania wartości określonych w normach jakości środowiska państwa członkowskie wskazują źródła przekroczeń i na podstawie różnych instrumentów, takich jak dyrektywa 91/414/EWG lub dyrektywa 91/61/WE, przyjmują skuteczne, proporcjonalne i odstraszające środki w celu ograniczenia

wprowadzania na rynek i stosowania określonych substancji z racji zagrożenia, jakie stwarzają dla środowiska wodnego.

Poprawka 19
ARTYKUŁ 4B (nowy)

Artykuł 4b

Środki kontroli

Po opublikowaniu i zaktualizowaniu wykazów zgodnie z art. 4 Komisja europejska sprawdza wykaz substancji priorytetowych.

Uwzględniając rezultaty kontroli należy przewidzieć środki w odniesieniu do najbardziej problematycznych substancji.

Poprawka 20
ARTYKUŁ 9A (nowy)

Artykuł 9a

Dodatkowe środki na poziomie Wspólnoty

Komisja wprowadza jasne i przejrzyste procedury tworząc racjonalny i ukierunkowany system przekazywania przez państwa członkowskie informacji na temat substancji priorytetowych, co wesprze wspólnotowy proces decyzyjny i umożliwi ustanowienie w przyszłości zharmonizowanych norm jakości środowiska dla osadów oraz fauny i flory, a także dodatkowych kontroli emisji.

Poprawka 21
ZAŁĄCZNIK I CZĘŚĆ C PUNKT 2

2. Kolumny 6 i 7: Dla każdego akwenu wody powierzchniowej zgodność z EQS-MAC oznacza, że **stężenie** mierzone w którymkolwiek reprezentatywnym punkcie monitorowania w akwencie **nie może**

2. Kolumny 6 i 7: Dla każdego akwenu wody powierzchniowej zgodność z EQS-MAC oznacza, że **stężenia** mierzone w którymkolwiek reprezentatywnym punkcie monitorowania w akwencie **nie mogą**

przekroczyć normy.

wielokrotnie przekraczać normy.

Uzasadnienie

Maksymalne dopuszczalne stężenie stanowi dobre narzędzie do walki z zanieczyszczeniem. Jednakże skrajnością jest podejmowanie środków natychmiast po pierwszym spostrzeżeniu przekroczenia stężenia. Powtarzające się przekroczenie EQS-MAC stanowi lepsze kryterium i zapobiegne niestarannemu monitorowaniu.

PROCEDURA

Tytuł	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE
Odsyłacze	COM(2006)0397 - C6-0243/2006 - 2006/0129(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa	ENVI
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	AGRI 5.9.2006
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Bernadette Bourzai 11.9.2006
Rozpatrzenie w komisji	18.12.2006 24.1.2007
Data przyjęcia	24.1.2007
Wynik głosowania końcowego	+: 38 -: - 0: -
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Katerina Batzeli, Thijs Berman, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Dumitru Gheorghe Mircea Coșea, Joseph Daul, Albert Deß, Carmen Fraga Estévez, Lutz Goepel, Bogdan Golik, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Diamanto Manolakou, Mairead McGuinness, Rosa Miguélez Ramos, Neil Parish, Radu Podgorean, María Isabel Salinas García, Agnes Schierhuber, Willem Schuth, Czesław Adam Siekierski, Brian Simpson, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Witold Tomczak, Kyösti Virrankoski, Andrzej Tomasz Zapałowski, Janusz Wojciechowski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Bernadette Bourzai, Hynek Fajmon, Gábor Harangozó, Zdzisław Zbigniew Podkański, Armando Veneto
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Reimer Böge, Jorgo Chatzimarkakis, Wiesław Stefan Kuc
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	...

25.1.2007

OPINIA KOMISJI RYBOŁÓWSTWA

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE
(COM(2006)0397 – C6-0243/2006 – 2006/0129(COD))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Dorette Corbey

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

I. Kontekst ogólny

Wspólnota po raz pierwszy przyjęła prawodawstwo dotyczące zanieczyszczenia chemicznego wód w roku 1976 (dyrektywa 76/464/EWG w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty). Następnie w latach 1982-1990 przyjęto kilka dyrektyw pochodnych ustanawiających dopuszczalne wartości emisji oraz cele w zakresie jakości środowiska dla 18 rodzajów substancji zanieczyszczających

Ramowa dyrektywa wodna (RDW – 2000/60/WE) w art. 16 wprowadziła i uaktualniła obszerną i skuteczną strategię ochrony wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem chemicznym.

RDW wprowadza ogólną strategię ramową ochrony wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem i zwraca się do Komisji o przedłożenie propozycji zawierającej szczególne środki zapobiegania zanieczyszczaniu wody przez pojedyncze substancje zanieczyszczające lub grupy substancji zanieczyszczających stanowiące znaczne zagrożenie dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem.

Pierwszym krokiem było przyjęcie decyzji 2455/2001/WE zastępującej wcześniejszy wykaz przedstawiony przez Komisję w roku 1982; następnie poproszono Komisję o przedłożenie propozycji norm jakości środowiska (patrz art. 16 ust. 7) i kontroli emisji (patrz art. 16 ust. 6 i 8) dla tych priorytetowych substancji.

Celem niniejszego wniosku jest ochrona i podniesienie jakości środowiska zgodnie z zasadą

zrównoważonego rozwoju, a także szczególne wzięcie pod uwagę sektora rybołówstwa i zależnych od niego społeczności.

Ponadto wniosek i towarzyszący mu komunikat w pełni uwzględniają cele i pozostałe przepisy prawodawstwa Wspólnoty, w szczególności politykę dotyczącą substancji chemicznych, w tym REACH, oraz dyrektywę w sprawie pestycydów, dyrektywę IPPC i strategię tematyczne, szczególnie dotyczące polityki morskiej i zrównoważonego stosowania pestycydów.

II. Kontekst

Zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych może mieć negatywny wpływ na ekosystemy wodne powodując utratę siedlisk i różnorodności biologicznej.

Substancje zanieczyszczające mogą kumulować się w łańcuchu pokarmowym i szkodzić drapieżnikom żywiącym się skażonymi rybami. Ludzie narażeni są na substancje zanieczyszczające pochodzące ze środowiska wodnego poprzez spożywanie ryb lub owoców morza, wody pitnej lub ewentualnie poprzez działalność rekreacyjną.

Substancje zanieczyszczające mogą być uwalniane do środowiska z różnych źródeł (np. rolnictwo, przemysł, spalanie) jako produkty lub jako niezamierzone produkty uboczne, mogą mieć charakter historyczny lub być stosowane na co dzień w produktach gospodarstwa domowego.

Jako pierwszy krok w realizacji tej strategii ustanowionej w art. 16 przyjęto wykaz priorytetowych substancji (decyzja 2455/2001/WE) określający 33 substancje o priorytetowym znaczeniu na poziomie Wspólnoty.

Niniejszy wniosek ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony przed zagrożeniem dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, powodowanym przez te 33 priorytetowe substancje i niektóre inne substancje zanieczyszczające w drodze ustanowienia norm jakości środowiska (EQS).

Zmniejszenie zanieczyszczenia chemicznego wód dzięki stosowaniu EQS może przynieść wiele korzyści społecznych i dla środowiska naturalnego.

W połowach komercyjnych i rekreacyjnych korzyści polegałyby na zmniejszeniu ilości ryb nie spełniających wymogów spożycia przez ludzi, zmniejszeniu negatywnego wpływu na konsumpcję ryb spowodowanego przez postrzeganie ich jako szkodliwych dla zdrowia, zmniejszeniu narażenia na zanieczyszczenia chemiczne w wyniku spożycia ryb, potencjalnym wzroście zasobów i ich różnorodności oraz zwiększonych dochodach z połowów komercyjnych i rekreacyjnych.

W odniesieniu do hodowli ryb i połowów skorupiaków korzyści z zastosowania EQS polegałyby na zwiększonej produktywności, zmniejszeniu koncentracji zanieczyszczeń w mięsie i redukcji narażenia ludzi na niebezpieczne substancje.

Wszystkie te procesy mają oczywiście wielki wpływ na ludzkie zdrowie. Korzyści z redukcji zanieczyszczenia chemicznego oznaczają ogólne zmniejszenie narażenia na substancje niebezpieczne, przede wszystkim dla ludzi, znajdujące się w spożywanych owocach morza.

Niniejszy wniosek Komisji Europejskiej ogranicza się do ustanowienia norm jakości środowiska na poziomie Wspólnoty. Szczegółowe i dodatkowe środki kontroli zanieczyszczeń pozostają w gestii państw członkowskich, ponieważ w celu spełnienia wymogów art. 16 ust. 6 i 8 należy zastosować wiele innych obowiązujących wspólnotowych aktów prawnych.

Proponowanym instrumentem jest dyrektywa ustanawiająca cele jakości środowiska naturalnego do osiągnięcia przed rokiem 2015.

III. Ocena

Należy dodać jeszcze kilka uwag dotyczących skutków dla sektora. Ołów jest powszechnie uznawany za substancję niebezpieczną i jego występowanie w wodzie powinno być zredukowane do minimum. Należy zachęcać, aby sektor rybołówstwa sam, tam gdzie to możliwe, przyczyniał się do zmniejszenia emisji ołowiu. W ocenie wpływu Komisja zaznacza (str. 53), że dioksyny, furany i PCB są tradycyjnymi substancjami zanieczyszczającymi i są odpowiednio kontrolowane. Trudno jednak zgodzić się z tą optymistyczną oceną, ponieważ od czasów strategii w sprawie dioksyn z 2001 r. poziom ich występowania w rybach nie wykazał znaczącego spadku, a w Morzu Bałtyckim w szczególności wydaje się on być na stałym poziomie. Może to być spowodowane głównie odkładaniem się tych substancji w osadach, które okresowo przechodzą w stan zawiesiny. W związku z tym niepokój spowodowany zagrożeniem, jakie PCB stanowią dla środowiska wodnego z uwagi na ich nielegalne wyrzucanie, wydaje się uzasadniony.

Trzecia uwaga dotyczy proponowanych dopuszczalnych stężeń heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci w organizmach ryb, mięczaków, skorupiaków i pozostałej flory i fauny. Jeśli dane państwo członkowskie postanowi wprowadzić surowsze normy w celu osiągnięcia pożądanych poziomów, na mocy art. 2.3, konieczna będzie koordynacja z pozostałymi państwami członkowskimi, które dzielą z nim dorzecze. W razie potrzeby te pozostałe państwa członkowskie, a zwłaszcza państwa położone w górnym biegu rzeki, powinny przyjąć te same normy.

POPRAWKI

Komisja Rybołówstwa zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Tekst proponowany przez Komisję¹

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1 PUNKT 7A PREAMBUŁY (nowy)

¹ Tekst dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

(7a) Niektóre substancje, chociaż nie figurują na listach norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej, okazują się bardzo szkodliwe dla ryb, jeśli obecne są w wodach powierzchniowych. Chodzi tu w szczególności o dioksyne, PFOS oraz tetrabromodifenol-A (TBBP-A). Komisja powinna niezwłocznie przedstawić wnioski w sprawie przyjęcia list norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej również dla tych substancji.

Uzasadnienie

Substancje z rodziny dioksyn, PFOS oraz tetrabromodifenol są bardzo szkodliwe dla środowiska, powinny zatem znaleźć się na listach norm jakości substancji.

Poprawka 2

PUNKT 11A PREAMBUŁY (nowy)

(11a) Ołów stosowany w sprzęcie połowowym, w rybolóstwie sportowym i profesjonalnym jest źródłem zanieczyszczenia wód. W celu zmniejszenia poziomu ołowiu w wodach połowowych państwa członkowskie powinny zachęcać sektor rybacki do zastępowania ołowiu mniej niebezpiecznymi alternatywnymi substancjami.

Poprawka 3

PUNKT 11B PREAMBUŁY (nowy)

(11b) Polichlorynowane bifenylo (PCB) oraz dioksyne stanowią dwie grupy substancji toksycznych, trwałych i wykazujących zdolność do bioakumulacji. Substancje obu grup prowadzą do poważnego zagrożenia dla zdrowia osób oraz środowiska naturalnego, wykazują się wysoce szkodliwym wpływem na gatunki wodne i, w związku z tym, podważają żywotność sektora rybolóstwa. Ponadto Komisja wiele razy zwracała uwagę na konieczność umieszczenia tych substancji w

*wykazie substancji priorytetowych.
Konieczne jest zatem, by niniejsza
dyrektywa przewidywała ich przyszłe
włączenie do wykazu substancji
priorytetowych.*

Poprawka 2

ARTYKUŁ 2 USTĘP 3 AKAPIT DRUGI

W celu monitorowania zgodności z normami jakości środowiska substancji wymienionych w akapicie pierwszym, państwa członkowskie wprowadzają bardziej rygorystyczne normy dla wód zastępujące normy wymienione w części A załącznika I lub ustanawiają dodatkowe normy dla fauny i flory.

W celu monitorowania zgodności z normami jakości środowiska substancji wymienionych w akapicie pierwszym, państwa członkowskie wprowadzają bardziej rygorystyczne normy dla wód zastępujące normy wymienione w części A załącznika I lub ustanawiają dodatkowe normy dla fauny i flory. *W przypadku, gdy obszar dorzecza dzielony jest przez kilka państw członkowskich, państwa te powinny stosować takie same normy.*

Poprawka 5

ARTYKUŁ 4 A (nowy)

Artykuł 4a

Włączenie dioksyn oraz PCB

Zgodnie z postanowieniami art. 16 dyrektywy 2000/60/WE oraz nie później niż dnia 31 stycznia 2008 r. Komisja przedstawi wniosek dotyczący przeglądu niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia dioksyn oraz PCB w wykazie substancji priorytetowych w załączniku II oraz odpowiednich norm jakości środowiska w załączniku I.

PROCEDURA

Tytuł	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE
Odsyłacze	COM(2006)0397 – C6-0243/2006 – 2006/0129(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa	ENVI
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	PECH 5.9.2006
Ścisłsza współpraca - data ogłoszenia na posiedzeniu	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Dorette Corbey 27.9.2006
Poprzedni sprawozdawca komisji opiniodawczej	
Rozpatrzenie w komisji	20.11.2006 20.12.2006 0.0.0000
Data przyjęcia	25.1.2007
Wynik głosowania końcowego	Jednomyślnie
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	James Hugh Allister, Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Varela Suanzes-Carpegna
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Duarte Freitas, James Nicholson

PROCEDURA

Tytuł	Normy jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej		
Odsyłacze	COM(2006)0397 - C6-0243/2006 - 2006/0129(COD)		
Data przedstawienia w PE	17.7.2006		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 5.9.2006		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	ITRE 5.9.2006	AGRI 5.9.2006	PECH 5.9.2006
Sprawozdawca(y) Data powołania	Anne Laperrouze 29.11.2005		
Rozpatrzenie w komisji	22.1.2007	30.1.2007	28.2.2007
Data przyjęcia	27.3.2007		
Wynik głosowania końcowego	+: 47 -: 0 0: 1		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Irena Belohorská, Johannes Blokland, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, Martin Callanan, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Anne Ferreira, Karl-Heinz Florenz, Matthias Groote, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Holger Krahmer, Urszula Krupa, Jules Maaten, Marios Matsakis, Linda McAvan, Alexandru-Ioan Morțun, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Dimitrios Papadimoulis, Guido Sacconi, Karin Scheele, Richard Seeber, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ambroise Guellec, Anne Laperrouze, Henrik Lax, Kartika Tamara Liotard, David Martin, Jiří Maštálka, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle, Robert Sturdy, Radu Țîrle		